

**VYSOKÁ ŠKOLA EVROPSKÝCH A REGIONÁLNÍCH
STUDIÍ, Z. Ú., ČESKÉ BUDĚJOVICE**

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

**HISTORIE BOJOVÝCH SPORTŮ A JEJICH VLIV
NA TRÉNINKOVOU PŘÍPRAVU POLICISTŮ**

Autor práce: Jan Brýl, DiS.
Studijní program: Bezpečnostně právní činnost
Forma studia: Kombinovaná
Vedoucí práce: pplk. Mgr. Kristina Bosáková
Katedra: Katedra právních oborů a bezpečnostních studií

VYSOKÁ ŠKOLA EVROPSKÝCH A REGIONÁLNÍCH STUDIÍ, z. ú.
Žižkova tř. 6, 370 01 České Budějovice

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Jméno a příjmení studenta: Jan Brýl

Studijní program: Bezpečnostně právní činnost

Forma studia: Kombinovaná

Místo studia: Příbram

Název bakalářské práce: Historie bojových sportů a jejich vliv na tréninkovou přípravu policistů

Název bakalářské práce v anglickém jazyce: The History of Martial Sports and Their Influence on the Training of Police Officers

Katedra: Katedra právních oborů a bezpečnostních studií

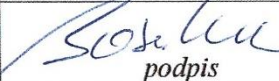
Vedoucí bakalářské práce: pplk. Mgr. Kristina Bosáková

Datum zadání bakalářské práce: říjen 2020

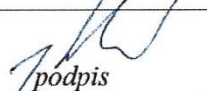
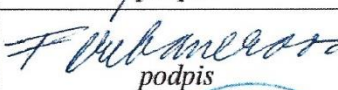

CÍL BAKALÁŘSKÉ PRÁCE:

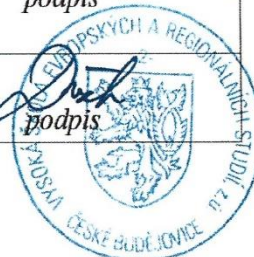
Hlavním cílem bakalářské práce je analýza intenzity a systému bojové přípravy a výcviku policistů na základním článku Policie ČR, konkrétně na Dálničním oddělení Mirošovice, a na specializovaném článku Policie ČR, konkrétně na celostátním útvaru Ochranné služby. Analýza bude podpořena dotazníkovým šetřením na těchto útvarech a výsledky budou následně komparovány.

Vedlejším cílem práce je vymezení teoretického základu týkajícího se vybraných bojových umění, bojových sportů a výcviku bezpečnostních složek od dob četnictva po současnou Policii ČR.

Student: Jan Brýl, DiS.	15.10.2020	 podpis
Vedoucí práce: pplk. Mgr. Kristina Bosáková	15.10.2020	 podpis

Schvaluji zadání bakalářské práce:

Vedoucí katedry: doc. JUDr. Roman Svatoš, Ph.D.	23. 11. 20 datum	 podpis
Prorektorka pro studium a vnitřní záležitosti: RNDr. Růžena Ferebauerová	1. 12. 20 datum	 podpis
Pověřený rektor: doc. Ing. Jiří Dušek, Ph.D.	1. 12. 20 datum	 podpis

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracoval samostatně, na základě vlastních zjištění a s použitím odborné literatury a materiálů uvedených v seznamu použitých zdrojů.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce v elektronické podobě ve veřejně přístupné části infodisku VŠERS, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky vedoucí a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce systémem na odhalování plagiátů.

.....

Jan Brýl, DiS.

Děkuji vedoucí bakalářské práce pplk. Mgr. Kristině Bosákové za cenné rady, připomínky a metodické vedení práce. Taktéž děkuji všem kolegům za součinnost při výzkumném dotazníkovém šetření a mé přítelkyni kpt. Ing. Petře Skleničkové za podporu.

ABSTRAKT

BRÝL, J. *Historie bojových sportů a jejich vliv na tréninkovou přípravu policistů: bakalářská práce*. České Budějovice: Vysoká škola evropských a regionálních studií, 2021. 72 s. Vedoucí bakalářské práce: pplk. Mgr. Kristina Bosáková.

Klíčová slova: bojová umění, bojové sporty, četnictvo, donucovací prostředky, policie České republiky, výcvik policistů

Bakalářská práce se zabývá vznikem, historií i současností vybraných bojových sportů a bojových umění. Práce přiblíží jejich využití v bezpečnostních složkách na území Čech od dob četnictva až po současnost. Dále rozebírá jejich jednotlivé techniky, které jsou nyní využívány k výcviku policistů v České republice. V neposlední řadě poukáže na rozdíl výcviku u jednotlivých policejních útvarů. Závěrem práce je vyhodnocení stanovených hypotéz a komparace výcviků, které se liší svou intenzitou, stylem, kvalitou, ale především vnitřní motivací jednotlivých policistů. Tato komparace je podpořena dotazníkovým šetřením. Práce dále zhodnotí podmínky přijetí nových policistů a jejich neúspěchy při plnění fyzických testů a přináší návrh, jak by tyto neúspěchy mohly být do budoucna eliminovány.

ABSTRACT

BRÝL, J. *The History of Martial Sports and Its Influence on the Training of Police Officers: Bachelor Thesis*. České Budějovice: The College of European and Regional Studies, 2021. 72 p. Supervisor: pplk. Mgr. Kristina Bosáková

Key words: martial arts, martial sports, gendarmerie, coercive measures, police of the Czech Republic, police training

The bachelor thesis deals with the origin, history and present of selected martial sports and martial arts. The thesis will introduce their use in security forces in the territory of Bohemia from the gendarmerie era to the present. Furthermore, it discusses individual techniques, which are now used for training police officers in the Czech Republic. This subject will be further analyzed. Last but not least, it will point out the difference in training among particular police unit. The conclusion of the thesis is the evaluation of established hypotheses and the comparison of trainings in term of intensity, style, quality, and especially the internal motivation of individual police officers. This comparison is supported by a question survey. The thesis will further evaluate the conditions of admission of new police officers and their failures in performing physical tests and it brings a draft for how these failures could be eliminated in the future.

Obsah

Úvod.....	9
1 Cíl a metodika bakalářské práce	11
2 Historie vybraných bojových sportů a bojových umění.....	12
2.1 Pojmy	12
2.1.1 Sebeobrana	12
2.1.2 Úpoly	12
2.1.3 Donucovací prostředky	13
2.2 Bojový sport vs. bojové umění.....	13
2.2.1 Bojový sport	13
2.2.2 Bojové umění	14
2.3 Karate-dó.....	14
2.3.1 Historie.....	15
2.3.2 Současnost.....	15
2.4 Judo.....	16
2.4.1 Historie.....	16
2.4.2 Současnost.....	17
2.5 Aikidó	17
2.5.1 Historie.....	18
2.5.2 Současnost.....	18
2.6 Krav Maga.....	19
2.6.1 Historie.....	19
2.6.2 Současnost.....	19
2.7 Musado.....	20
2.7.1 Historie.....	20
2.7.2 Současnost.....	21
3 Výcvik Četnictva v letech 1918 – 1939	22
4 Výcvik SNB v letech 1948 – 1992.....	25

5	Výcvik Policie ČR od roku 1992	28
6	Výzkumné šetření	36
6.1	Hypotézy	37
6.2	Průběh výzkumného šetření	38
6.3	Vyhodnocení výzkumného šetření	41
6.4	Vyhodnocení hypotéz a výsledků.....	60
6.5	Komparace a zhodnocení	61
	Závěr	62
	Seznam použitých zdrojů	64
	Seznam zkratk.....	68
	Seznam tabulek a grafů.....	69
	Přílohy.....	70

Úvod

V dnešní době je běžné, že pozorujeme určitou formu násilí či hrozeb téměř kdekoli ve svém okolí. Člověk je vnímá prostřednictvím médií a dalších zdrojů. Policie České republiky (dále jen „Policie“ nebo Policie ČR¹), jejíž náplní práce je především vnitrostátní ochrana, je nucena se neustále přizpůsobovat aktuálnímu dění ve světě. Na nebezpečí musí efektivně reagovat, aby dokázala ochránit občany České republiky, dle ustanovení § 2 zákona o Policii ČR.

„Policie slouží veřejnosti. Jejím úkolem je chránit bezpečnost osob a majetku a veřejný pořádek, předcházet trestné činnosti, plnit úkoly podle trestního řádu a další úkoly na úseku vnitřního pořádku a bezpečnosti svěřené jí zákony, přímo použitelnými předpisy Evropské unie nebo mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu (dále jen „mezinárodní smlouva“).“¹

Problematika bojových sportů a osobní obrany je autorovi blízká, nejen protože je zaměstnán u Policie ČR, konkrétně na Ochranné službě Policie České republiky, kde je pracovníčně zařazen na pozici „řidič ochránce“, ale také tím, že se již několik let učí bojovým sportům a bojovým uměním. Konkrétně se věnuje sebeobrannému systému Krav Maga a uměním Judo a Wing Tsun, které by rád do budoucna rozšířil především o Musado, Karate a Brazílské Jiu-jitsu. Autorovým kariérním cílem je pozice policejního instruktora bojové přípravy, tzv. bojaře, ve které by mohl své zkušenosti, nabyté v těchto bojových sportech a uměních, šířit dál. Policisté, především ti, kteří jsou zařazeni na základních článcích a přicházejí do každodenního kontaktu s problémovými občany, mnohdy využívají zkušeností a umění boje, především k jejich zpacifikování a zadržení.

V průřezu celé Policie ČR jsou obrovské rozdíly jak ve fyzických a bojových dovednostech a schopnostech, tak v psychické odolnosti příslušníků Policie ČR. Dle autorova názoru je bojová příprava u Policie ČR velmi nedostatečná, především v její intenzitě. Na základních článcích je intenzita výcviku pouze 8x ročně, z toho se do tělocvičny na „tatami“² policista dostane třeba jen 5-6x za rok a to například jen na dopoledne. V těchto osmi dnech výcviku ročně je dále zahrnuta střelecká příprava, která

---

¹ ČESKO. Zákon č. 273 ze dne 17. července 2008 o Policii České republiky. In *Sbírka zákonů České republiky*. 2008, částka 91. Dostupné z WWW: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2008-273>.

² Zíněnka na cvičení.

je samozřejmě také nesmírně důležitá a další druhy příprav. V průměru se tedy řadový policista na základním útvaru do tělocvičny dostane jednou za dva měsíce.

Bakalářská práce se bude zabývat historií bojových sportů a jejím vlivem na výcvikové systémy u Policie ČR, resp. historii od dob Četnictva po současnost. Dále poukáže na nedostatky a zdůrazní důležitá pozitiva. V dnešní době policisté nedostatkem práce netrpí, a proto je potřeba, aby své úkoly, resp. krizové situace, dokázali rychle a efektivně řešit, což v praxi bez kvalitní bojové přípravy a psychické odolnosti nelze. Závěrem teoretické části práce autor porovná nynější podmínky přijetí k Policii ČR s podmínkami za dob četnictva a dob SNB. Dále porovná techniky, způsoby a okolnosti výuky bojové přípravy na základním článku Policie a specializovaných člancích Policie resp. na odboru dopravy chráněných osob a odboru ochrany chráněných osob Ochranné služby Policie České republiky. Toto porovnání, které se opírá o vlastní praxi, bude podloženo dotazníkovým šetřením na výše zmíněných útvarech Policie ČR.

1 Cíl a metodika bakalářské práce

Hlavním cílem bakalářské práce je analýza intenzity a systému bojové přípravy a výcviku policistů na základním článku Policie ČR, konkrétně na dálničním oddělení Mirošovice, a na specializovaném článku Policie ČR, konkrétně na celostátním útvaru Ochranné služby. Analýza bude podpořena dotazníkovým šetřením na těchto útvarech a výsledky budou následně komparovány.

Vedlejším cílem práce je vymezení teoretického základu týkajícího se vybraných bojových umění, bojových sportů a výcviku bezpečnostních složek od dob četnictva po současnou Policii ČR.

Bakalářská práce se zabývá historií bojových sportů a jejím vlivem na výcvikové systémy u Policie ČR. Práce je dělena do samostatných kapitol. Ve čtyřech kapitolách a jejich podkapitolách se zabývá teoretickou částí a je zde využito metody popisné. Nastihuje základní pojmosloví a charakterizuje rozdíl mezi bojovým sportem a bojovým uměním. V dalších podkapitolách se práce věnuje bojovým sportům/uměním a sebeobranným systémům. Konkrétně se jedná o Karate-dó, Judo, Aikidó, Krav Maga a Musado. Ve třetí kapitole se práce zabývá četnictvem a jejich výcvikem v období od roku 1918 do roku 1939. Dále navazuje kapitola čtvrtá, která se historicky posouvá k současnosti a rozebírá výcvik SNB v letech 1948 až 1992. Poslední kapitola teoretické části práce nastihuje výcvik policistů od roku 1992 po současnost. Detailně popisuje bojové techniky, které se při výcviku užívají.

Následuje kapitola šestá, která je poslední kapitolou bakalářské práce a je částí praktickou. Zde je využito dotazníkové šetření, metoda analýzy, syntézy a komparace. V první podkapitole jsou stanoveny tři hypotézy. V podkapitole druhé následuje průběh výzkumného šetření a v podkapitole třetí je toto výzkumné šetření vyhodnoceno. Na základě tohoto vyhodnocení jsou v podkapitole čtvrté posuzovány a vyhodnocovány stanovené hypotézy. V poslední podkapitole nalezneme komparaci a vyhodnocení celého výzkumného šetření.

Informace získané do teoretické části práce byly čerpány především z odborné literatury, dále pak z webových stránek vztahujících se k tématu a příslušných zákonů. Podkladem praktické části práce jsou zkušenosti autora s výcvikem policistů a kvantitativní výzkum formou dotazníkového šetření (viz. příloha č. I).

2 Historie vybraných bojových sportů a bojových umění

Tato kapitola nastíní vznik a historii vybraných bojových umění a bojových sportů, které jsou přednostně využívány k výcviku policistů. Dále hovoří o rozdílu mezi bojovým uměním a bojovým sportem.

2.1 Pojmy

Následující podkapitola se bude zabývat pojmy: sebeobrana, úpoly a donucovacími prostředky.

2.1.1 Sebeobrana

Jak již ze slova sebeobrana vyplývá, jedná se o obranu sama sebe v nejrůznějších krizových situacích. Jde o způsob řešení konfliktu jak po fyzické stránce, tak po psychické stránce. Ve fyzické stránce lze říci, že jde o soubor obranných technik, které jsou převzaty z různých bojových umění. Osoba, která se nechce věnovat bojovému sportu nebo umění na vrcholové nebo rekreační úrovni, ale chce se umět efektivně bránit, vyhledá kurzy sebeobrany. Techniky v sebeobraně by měly být pro uživatele co nejjednodušší a nejpřirozenější k naučení. Často jde o menší počet technik, které mají ale větší destruktivní účinek proti útočníkovi.³

2.1.2 Úpoly

Úpolové dovednosti patří bezesporu do základního vzdělání v tělovýchovné oblasti. Úpoly cvičence vychovávají k sebekontrolě, kázni, lepším sociálním vztahům a vyšším požadavkům na sebe sama. Úpoly dělíme na tři kategorie:⁴

- průpravné úpoly – typické svou jednoduchostí, snadností a přístupností pro všechny skupiny lidí,
- úpolové sporty (sportovní úpoly) – vyvinuty z bojových a válečných činností. V úpolových sportech jsou konané sportovní soutěže a
- úpoly bojové a sebeobrané – v těchto může jít účastníkům o život. Nastávají v běžném životě při konfrontaci.

---

³ Charakteristika a definice sebeobrany. *Inovace SEBS a ASEBS Inovace bakalářského studijného oboru* [online]. Brno: Fakulta sportovních studií Masarykovy univerzity, 2013 [cit. 2020-11-14]. Dostupné z: <https://www.fsps.muni.cz/inovace-SEBS-ASEBS/elearning/sebeobrana/charakteristika>.

⁴ FOJTÍK, I. *Džúdó, karatedó, aikidó, sebeobrana*. Praha: NS Svoboda, 1998. Edice metodických textů pro školní i mimoškolní tělesnou výchovu a sport 11-15letých žáků. s. 7-9.

Existuje několik různých definic pojmu úpoly. Fakulta tělesné výchovy a sportu Univerzity Karlovy uvádí definici Miroslava Tyrše (1862): „*Cvičení, toliko za odporu jiného cvičence vykonatelné*“.⁵

Ivan Fojtík (1998, s. 7) uvádí definici úpolů jako: „*Tělesná cvičení, jimiž se v přímém střetnutí s protivníkem usiluje o překonání jeho odporu či jeho přemožení. Kontakt mezi protivníky se někdy děje prostřednictvím zbraní.*“⁶

2.1.3 Donucovací prostředky

Výraz, který je používán především v souvislosti s činností bezpečnostních složek. Již samotný název iniciuje, že jde o prostředky, které slouží k donucení osoby, která jedná v rozporu se zákonem a nejeví známky toho, že by svého (protiprávního) jednání zanechala. V rámci Policie ČR jsou dostupné donucovací prostředky, které lze použít proti občanovi, který se chová v rozporu se zákonem. Donucovací prostředky jsou taxativně vyjmenovány v § 52 zákona 273/2008 Sb., o Policii České republiky. Následné paragrafy dále hovoří o jejich použití.⁷

2.2 Bojový sport vs. bojové umění

Podkapitola týkající se bojových sportů vs. bojová umění charakterizuje dané pojmy a poukazuje na rozdíly mezi nimi.

2.2.1 Bojový sport

Hlavním rozdílem mezi bojovým uměním a bojovým sportem je, že bojové sporty postrádají svou filozofickou a duchovní stránku věci. Přejímají jednotlivé techniky z různých bojových umění. Jejich tréninkové metody jsou naprosto odlišné od bojových umění. V bojovém sportu se cvičenec učí reagovat na jednotlivé situace a naučenými technikami je řešit.

V názvu bojový sport nám slovo „sport“ naznačuje, že v tomto odvětví jsou stanovena jistá pravidla. Určení a následné dodržování těchto pravidel má předejít případným zraněním v souboji. Rozdíl boje v ringu (bojovým sportem) a reálným bojem

---

⁵ PAVELKA, R., STICH J. *Multimediální učebnice úpolových sportů* [online]. Praha: Univerzita Karlova v Praze, Fakulta tělesné výchovy a sportu, 2014 [cit. 2020-12-04]. Dostupné z: <https://ftvs.cuni.cz/FTVS-883.html>.

⁶ FOJTÍK, I. *Džúdó, karatedó, aikidó, sebeobrana*. Praha: NS Svoboda, 1998. Edice metodických textů pro školní i mimoškolní tělesnou výchovu a sport 11-15letých žáků. s. 7.

⁷ ČESKO. Zákon č. 273 ze dne 17. července 2008 o Policii České republiky. In *Sbírka zákonů České republiky*. 2008, částka 91. Dostupné z WWW: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2008-273>.

jsou pravidla a způsob zakončení. V reálném boji si nemůžete dovolit po třech minutách boje vzít minutu pauzu jako v ringu. Naopak v ringu nemůžete zasáhnout slabiny soupeře jako v reálném boji (na ulici).⁸

2.2.2 Bojové umění

Fakulta sportovních studií Masarykovy univerzity v Brně uvádí definici bojového umění: „...jsou to zejména pohybové systémy, které se vyvinuly ze starých způsobů boje a které se dnes uplatňují jako součást životní cesty, pro sport, sebeobranu, nebo je jejich cílem zachování tradice a kulturního dědictví.“⁹

Ve výše uvedené definici se můžeme dočíst, že bojové umění se vyvinulo ze starých způsobů boje a to především v asijských zemích. Právě v Asii (Čína, Japonsko, Korea, Mongolsko a východní Asie) jich vzniklo nejvíce a jsou rozšířená po celém světě. To však neznamená, že na jiných kontinentech žádné bojové umění nevzniklo.

Bojová umění mají svůj kulturní a historický vývoj, který často sahá do období před naším letopočtem. Od ostatních se liší také svou filozofickou stránkou, která je smyslem cvičení. Většina bojových umění využívá ve svém základu cvičení pro zdravotní účely. Jde o komplexní systémy, jejichž cílem cvičení je dosáhnout dokonalosti fyzické i mentální.¹⁰

2.3 Karate-dó

V překladu *holá ruka, prázdná ruka* je japonské bojové umění, které vzniklo na ostrově Okinawa ve Východočínském moři. Filozofií karate je dodržování zásad karate, trpělivosti, sebeovládání, dodržování etického chování, disciplíny a cti. Karatista se dle těchto zásad řídí po celý život. Karate je rozšířené po celém světě a stále se těší velké oblibě.¹¹

---

⁸ MILLER, R., KANE A, L. *Přiměřená sebeobrana: efektivní rozhodování v násilné situaci*. Přeložil Jan KADLEC. Praha: Mladá fronta, 2018. s. 24-26.

⁹ Teorie bojových umění. Inovace SEBS a ASEBS Inovace bakalářského studijního oboru [online]. Brno: Fakulta sportovních studií Masarykovy univerzity, 2013 [cit. 2021-01-08]. Dostupné z: http://www.fsps.muni.cz/inovace-SEBS-ASEBS/elearning/bojova-umeni/teorie-bojovych-umeni_

¹⁰ Teorie bojových umění. Inovace SEBS a ASEBS Inovace bakalářského studijního oboru [online]. Brno: Fakulta sportovních studií Masarykovy univerzity, 2013 [cit. 2021-01-08]. Dostupné z: http://www.fsps.muni.cz/inovace-SEBS-ASEBS/elearning/bojova-umeni/teorie-bojovych-umeni_

¹¹ SMIT, S. *Karate: průvodce bojovým uměním*. Praha: Ottovo nakladatelství, 2009. s. 8-11.

2.3.1 Historie

Poté, co v roce 1479 nastoupil na Okinawě vládu Sho Shin, nakázal všechny zbraně zabavit a ukrýt je do zbrojnice. Tímto krokem začali vznikat předchůdci karate, jak ho známe dnes. Vzniklo bojové umění Tode (boj holýma rukama) a bojové umění Ryukyu Kobudo (boj zemědělskými nástroji). Postupně z těchto bojových umění vzniklo umění Karate.¹²

Pro trénink karate se používá nácviků technik (Kihon), nácviků seřazených do skupin (Kata) a cvičný boj (Kumite). Techniky nohou se nazývají Kaši-waza a dělí se na kopy (Geri-waza), podrazy (Kari-waza), dupnutí (Fumi-waza) a podmetry (Rai-Waza). Obráné techniky rukou (paží) se nazývají Bodjo-džoši-waza. Útočné se nazývají Kogeki-džoši-waza a ty se dělí na seky (Uči-waza), údery (Cuki-waza) a to s přímou dráhou úderu (Čoku-cuki) a obloukovou dráhou úderu (Mavaši-cuki a Kagi-cuki).¹³

2.3.2 Současnost

Gičín Funakoši je nazýván otcem moderního karate, který toto (utajené) bojové umění začal oficiálně šířit a představovat. Karate oplývá velkou škálou stylů, ale lze jej rozdělit do čtyř základních skupin, které se od sebe navzájem odlišují jak technikami a jejich způsoby provedení, tak v použití zbraní.

Karate tedy dělíme na tyto styly:

- Šotokan – (Šotův dům), tento styl se využívá především pro soutěže a sebeobranu. Na cvičení kata v nízkých postojích je v tomto stylu kladen velký důraz. Funakoši je hlavním propagátorem tohoto proudu.
- Wado-rjú – (Cesta harmonie), podstatou je uvolněnost technik (rychlost dodá úderu sílu). Při tréninku se využívá sparingu. Otcem tohoto proudu je Hironori Ocuka, žák Fukanošiho.
- Goju-rjú – (měkký – tvrdý), jedná se o rychlé vs. pomalé pohyby – napětí vs. uvolnění – měkké techniky vs. tvrdé techniky. Proud založil Chojun Mujagi.

---

¹² Co je tradiční karate. Tradiční karate-bojové umění jako cesta vnitřního sebepoznání [online]. Zlín: Česká asociace tradičního karate, 2016 [cit. 2020-01-04]. Dostupné z: <https://www.karate.cz/tradicni-karate/>.

¹³ FOJTÍK, I. *Džúdó, karatedó, aikidó, sebeobrana*. Praha: NS Svoboda, 1998. Edice metodických textů pro školní i mimoškolní tělesnou výchovu a sport 11-15letých žáků. s. 32-38.

- Šito-rjú – (cesta pro všechny), velice oblíbený především v Japonsku. Zakladatel proudu je Kenwa Mabuni. Vysoké postoje jsou pro tento styl charakteristické a cvičící nevyužívají velké síly.

V roce 1960 vznikla Světová unie organizací karate (WUKO). Avšak do výčtu olympijských sportů prozatím nebylo zařazeno. Toto se mělo změnit v roce 2020 na XXXII. letních olympijských hrách v Japonském Tokiu. Avšak kvůli pandemii koronaviru „SARS-CoV-2“ veřejnosti známé jako COVID-19 se tyto XXXII. letní olympijské hry neuskutečnily a byly přesunuty na tentýž termín roku 2021. Na našem území vznikl samostatný Svaz Karate v roce 1983.^{14, 15}

2.4 Judo

Judo neboli džudo, v překladu *jemná cesta*, je japonské bojové umění, které se zabývá útokem beze zbraně a sebeobranou. Důležitým aspektem je mentální příprava a etický kodex, který má ovlivňovat charakter cvičenců. Judo je nejen v Japonsku velmi populárním sportem. Základní myšlenka – měkké může ovládat tvrdé (ve znaku juda je roztavený rudý kus železa opředeným bílým hedvábím). Tvrdý kus železa ovládá měkké hedvábí.¹⁶

2.4.1 Historie

Judo je japonské bojové umění, které profesor Džigoro Kano v 19. století (otec Judo) odvodil ze sebeobraných technik klasického Džiu-džitsu. Navštěvoval dvě různé školy Džiu-džitsu a spojením těch nejlepších technik nechal vzniknout Judo. Kano vybudoval za zdmi kláštera Eišo-ji první dódžo (tělocvična), kde své první studenty (pouze devět) začal trénovat KODOKAN DŽUDÓ – škola tělesné výchovy juda (KO-lekce, cvičení, DO-cesta, KAN-místo, kde se cvičí).

Judo se v Japonsku prosadilo při zápase KODOKAN JUDO vs. TUTSUKA DŽIU-DŽITSU, kde trénovali instruktoři tokijské policie. Kanovi studenti z 15 zápasů 13 vyhráli a 2 zápasy remizovali. Po tomto zápase se začalo judo velmi rychle rozvíjet.¹⁷

¹⁴ SMIT, S. *Karate: průvodce bojovým uměním*. Praha: Ottovo nakladatelství, 2009. s. 12-13.

¹⁵ STRNAD, K. *Karate: cesta k prvnímu danu : Shotokan ryu : techniky, sestavy, zápas, příprava na zkoušky*. Praha: Grada, 2008. s. 8-17.

¹⁶ BUTCHER, A. *Džudo: průvodce bojovým uměním*. Praha: Ottovo nakladatelství, 2009. s. 8-13.

¹⁷ FOJTÍK, I. *Džúdó, karatedó, aikidó, sebeobrana*. Praha: NS Svoboda, 1998. Edice metodických textů pro školní i mimoškolní tělesnou výchovu a sport 11-15letých žáků. s. 28-31.

Jednou ze základních dovedností je „Kuzuši“ – narušení rovnováhy, díky níž lze přemoci a porazit i mnohem zdatnějšího a většího protivníka, než jste vy sami. K přemožení protivníka se v Judu používají techniky hodů (Nage-waza), strhů (Sutemi-waza), pádů (Ukemi-waza), pák (Kansetsu-waza), škrčení (Šime-waza), páčení (Osaekomi-waza) znehybnění (Katame-waza) a kontra chvaty (Gaeshi). Všechny tyto techniky jsou zahrnuty do boje v postoji (Nage-waza) a v boji na zemi (Ne-waza), přičemž využíváme ruce (Te), nohy (Ashi) a boky (Goshi).¹⁸

2.4.2 Současnost

V současné době je judo jedním z nejrozšířenějších bojových umění na světě. Je to dáno tím, že jeho provozování není extrémně finančně náročné a zároveň je velice efektivní. Judo bylo v roce 1964 zařazeno mezi olympijské sporty, což jeho popularitu ještě navýšilo.

Otcem Judo v České republice, resp. prvorepublikového Československa je prof. Dr. František Smotlacha, který obstaral první knihu o judu psanou v německém jazyce a začal se studiem juda zabývat. V roce 1919 byl v Praze zahájen výcvik. Prvky juda a jeho sebeobrany se stejně jako prvky z karate staly základními stavebními kameny při výcviku policistů v České republice.¹⁹

2.5 Aikidó

Aikidó je japonské bojové umění a i když jeho kořeny sahají do dávných dob, je považováno za jedno z nejmladších bojových umění Japonska. Výraz Aikido je složenina japonských slov (AI – harmonie, jednota), (KI – vesmír, energie, příroda), (DÓ – cesta). Volně tedy lze slovo AIKIDÓ přeložit jako cestu (způsob) život v harmonii s přírodou.²⁰

Otcem Aikida je Morihei Uešiba (1883 – 1969), který pocházel ze samurajské rodiny. Principem Aikida jsou pohyby těla – taidžucu, které vedou k narušení protivníkovi rovnováhy. Pažemi se pohybuje méně, i když techniky (paží i těla) jsou převzaty z pohybu japonského šermu. Jedním z hlavních principů aikida je využití síly protivníka.

---

¹⁸ Názvosloví judo. *Český svaz Judo* [online]. Praha: Český svaz Judo, 2018 [cit. 2020-11-25]. Dostupné z: <http://www.czechjudo.org/lexikon-juda-nazvoslovi-juda>.

¹⁹ Historie juda. *Český svaz Judo* [online]. Praha: Český svaz Judo, 2018 [cit. 2020-11-12]. Dostupné z: <https://www.czechjudo.org/historie-juda>.

²⁰ FOJTÍK, I. *Aikidó - cesta harmonie*. Praha: Naše vojsko, 1993. Mozaika (Naše vojsko). s. 7-8.

V Aikidó jsou dva specifické přístupy. První se nazývá URA, kdy při útoku obránce ustupuje šikmo vpřed mimo linii útoku, naváže s útočníkem kontakt a jeho působící sílu svádí kolem sebe do prázdna. Obranu ukončuje pákou či hodem. Ura je principem negativním. Druhý přístup se nazývá OMOTE, kdy při útoku obránce vstupuje přímo do směru útoku, zachytí útočnou sílu, zesílí ji a odvede do prázdného prostoru, kde nemůže nikomu ublížit. Omote je principem pozitivním.^{21, 22}

2.5.1 Historie

Aikido je relativně mladé bojové umění. Jako takovému mu není ještě ani sto let. Jeho vznik je datován do 20. až 30. let 20. století. Uešiba se učil celé řadě bojových umění, nicméně umění Aikido vytvořil především jako kombinaci bojových umění Aikidžucu a Džúdžucu. Tato bojová umění po staletí používali japonští válečníci. Uešiba převzal z umění Aikidžucu bojové techniky, které sloužily výhradně k boji a přetransformoval je ke všeobecnému rozvoji osobnosti člověka.²³

O první šíření Aikida mimo Japonsko se zasadil Uešibův žák Tohei, který v roce 1953 navštívil Spojené státy americké. Zde porazil pět judistů, kteří na něj útočili naráz. V Evropě s Aikidem začali japonští trenéři Abe a Močizuki, kteří působili po většinu času ve Francii. V Čechách se Aikido začalo rozvíjet v 70. letech minulého století díky PhDr. Fojtíkovi, který působil na FTVS UK, kde jeho výuku zařadil do výuky úpolů.²⁴

2.5.2 Současnost

Ačkoliv má Aikido celosvětové zastoupení, sportovní stránku ve smyslu soutěží jako je například v Karate nebo Judu, nemá. Zakladatel Aikida nepovažoval sportovní stránku za důležitou, a proto si nepřál, aby byla zavedena. Aikido je jako většina východních bojových umění životním stylem a celoživotním studiem. V Čechách jsou tři hlavní organizace aikido. Česká asociace aikido, Česká Federace Aikido a Bohemia Aikikai.²⁵

---

²¹ FOJTÍK, I. *Džúdó, karatedó, aikidó, sebeobrana*. Praha: NS Svoboda, 1998. Edice metodických textů pro školní i mimoškolní tělesnou výchovu a sport 11-15letých žáků. s. 39.

²² FOJTÍK, I. *Aikidó - cesta harmonie*. Praha: Naše vojsko, 1993. Mozaika (Naše vojsko). s. 22.

²³ KODYM, M. Česká asociace aikidó I-III (Aikidó 97/1,2,3). *Česká asociace aikidó* [online]. Česká asociace aikidó, 2020 [cit. 2020-12-16]. Dostupné z: <https://aikikai.cz/texty/clanky/historie-mezinarodni-politika/kodym-m-ceska-asociace-aikido-i-iii-aikido-97123/>.

²⁴ FOJTÍK, I. *Aikidó - cesta harmonie*. Praha: Naše vojsko, 1993. Mozaika (Naše vojsko). s. 25-26.

²⁵ FOJTÍK, I. *Aikidó - cesta harmonie*. Praha: Naše vojsko, 1993. Mozaika (Naše vojsko). s. 7.

2.6 Krav Maga

Krav Maga je izraelský bojový styl, který založil Imrich Lichtenfeld. Výraz „Krav Maga“ v překladu znamená *boj z blízka*. Jedná se o sebeobranný systém, který se vyznačuje hrubou silou a naprostou agresivitou vůči soupeři. Je označován za neúčinnější sebeobranný systém na světě. Existují tři formy výuky – vojenská forma, policejní forma a civilní forma. Všechny styly se trénují obdobným způsobem. Jejich hlavním rozlišením je způsob zakončení dané techniky. Vojenský styl zakončuje zabitím, policejní styl zakončuje eliminováním útočníka a následným spoutáním, civilní styl zakončuje odražením útoku a následným útekem do bezpečí.^{26, 27}

2.6.1 Historie

Imrich se narodil v Budapešti, ale vyrůstal na Slovensku v Bratislavě. Imrichův otec jej seznámil s různými sporty včetně bojových (plavání, vzpírání, zápas, box, a jiné). V roce 1939 emigroval do Palestiny. V roce 1944 se stal instruktorem elitních vojenských jednotek. Od vzniku Izraele v roce 1948, působil jako instruktor Izraelských obranných sil. Během 20leté praxe zdokonalil systém Krav Maga do současné podoby. Poté, co na pozici instruktora skončil, začal umění Krav Maga rozšiřovat i v civilní sféře. Založil první organizaci Krav Maga s názvem AGUDA. Po rozšíření Krav Maga mimo Izrael, byly vytvořeny přesné osnovy výuky a jednotlivé žákovské a mistrovské stupně.²⁸

2.6.2 Současnost

Kvůli svému brutálnímu stylu, který napodobuje pouliční boj o život, nelze v Krav Maga pořádat soutěže. Dalším důvodem, proč nelze pořádat soutěže je ten, že v Krav Maga neexistují morální pravidla, jako například v Karate nebo Judo.

V Izraeli je Krav Maga zařazena do výuky na základních a středních školách. Tento model používá například Japonsko s judem. Díky svému rozmachu po celém světě a své relativní jednoduchosti učení, systému Krav Maga využívá spousta zemí světa především ve svých bezpečnostních složkách.²⁹

---

²⁶ Krav Maga. *Bojové Sporty* [online]. Praha: Bojovésporty.cz, 2009 [cit. 2020-12-22]. Dostupné z: http://www.bojovésporty.cz/styly/krav_maga.

²⁷ SDE-OR, I. YANILOV, E. *Krav Maga: umění čelit ozbrojenému útočníkovi : moderní, jednoduchý avšak razantní a efektivní izraelský systém sebeobrany a praktického bojového nácviku, prověřený ve střetnutích, nespázaný středověkými rity a formami*. Vyd. 1. v Našem vojsku. Přeložil Josef GRUBHOFFER. Praha: Naše vojsko, 2003. s. 1-4.

²⁸ Historie. *KRAV MAGA DEFENSIVE TECTICS SYSTEM* [online]. Praha: KRAV MAGA IKMF CZ, 2011 [cit. 2020-12-25]. Dostupné z: <https://www.kravmaga.cz/historie/>.

²⁹ Krav Maga. *Bojové Sporty* [online]. Praha: Bojovésporty.cz, 2009 [cit. 2020-12-22]. Dostupné z: http://www.bojovésporty.cz/styly/krav_maga.

V České republice existují tři hlavní Krav Maga organizace:

- IKMF – Mezinárodní Krav Maga federace,
- KMG – Krav Maga Gobal,
- KAPAP – Krav Maga Kapap.

2.7 Musado

Název Musado lze přeložit jako „cesta válečníka“. Vznikl z původních bojových technik korejského poloostrova. Zakladatelem Musada byl v 80. letech 20. století, tedy poměrně nedávno, pan Herbert Grudzenski (Spolková republika Německo). Po vzniku „klasického“ Musada následně jeho zakladatel Grudzenski vytvořil modifikovanou verzi MUSADA pro ozbrojené složky zvanou Musado MCS (military combat system). Systém Musado je čistě sebeobranným systémem. Až poté co protivník zaútočí, bojovník znalý systém Musado teprve vstupuje do souboje.³⁰

2.7.1 Historie

Herbert Grudzenski byl již od mládí sportovně aktivní a věnoval se umění Judo a Karate. Ve 20 letech získal titul mistra (černý pásek) v Aikidu a Jiu-Jitsu. Po svém působení v Bundeswerhu se věnoval asijským bojovým technikám asijské medicíně. Následně od jeho mistra KANG BYUNG-SOON získal titul mistra a učitele bojových technik. Na základě tohoto titulu mohl založit svou školu a prosadit si svůj styl výuky, a tak vzniklo Musado.

Navzdory tomu, že Musado vzniklo z asijských bojových stylů a stále dodržuje původní principy a taktiky, je přizpůsobené pro využití Evropanům. V Koreji se všeobecně bojové způsoby a praktiky nazývají MU SUL. Své techniky Musado čerpá ze třech základních asijských stylů:³¹

- BULKYO MU SUL – bojové umění buddhistických mnichů (Korea),
- SADO MU SUL – bojové umění šlechtických a královských rodin,
- KOONG JONG MU SUL – bojové umění rodinných klanů a čeledi.

---

³⁰Musado. *Bojové Sporty* [online]. Praha: Bojovésporty.cz, 2010 [cit. 2021-01-08]. Dostupné z: <http://www.bojovesporty.cz/styly/musado>

³¹ MAŇÁK, Zdeněk a Robert NOVOTNÝ. *Výcvik boje zblízka: Musado MCS - 1. stupně*. Brno: Vojenská akademie, 1994. s. 7-10.

2.7.2 Současnost

Obdobně jako v Krav Maga se i v Musado nepořádají soutěže. Jedná se o sebeobranný systém. Musado je děleno na dvě hlavní složky. MCS – Military combat system (vojenský styl) a Traditional (tradiční styl).³²

MCS:³³

- Basic hand to hand combat (základní boj z blízka),
- Basic stick fighting for combat (základní boj s holí),
- Knife self-defence for combat (obrana proti noži),
- Knife fighting and advanced combat skilil (boj s nožem a boj pro pokročilé).

Traditional:

- Wae Gong (boj z blízka beze zbraní, proti zbrani a zbraň proti zbrani – vnější síla),
- Nae Gong (výcvik dýchání a koncentrace – vnitřní síla),
- Shin Gong (rozvoj teoretických vědomostí a myšlenkových pochodů a meditace, tj. mentální síla),
- Moo Gi Gong (techniky pro boj se zbraní – síla zbraně).

---

³² *WORLD MUSADO ASSOCIATION* [online]. Praha: World Musado Association (WMA), 2020 [cit. 2021-01-08]. Dostupné z: <https://www.musadocz.cz/>.

³³ Traditional MUSADO. *MUSADO „CESTA VÁLEČNÍKA“* [online]. Praha: MUSADO-CZ-WMA, 2020 [cit. 2021-01-08]. Dostupné z: <https://musadocz.cz/>.

3 Výcvik Četnictva v letech 1918 – 1939

Po první světové válce, resp. po rozpadu Rakouska-Uherska, nebyl nově vzniklý Československý stát schopen okamžitě zformovat všechny potřebné zákony a státní zřízení. Z tohoto důvodu vyšel v platnost zákon o Četnictvu až v roce 1920. Nicméně četnictvo vzniklo nařízením vlády již 29. 10. 1918. Do té doby stát fungoval se zákony a nařízeními tak, jak dosud bylo nastaveno z dob Rakouska-Uherska, nové zákony postupně vycházely v platnost a nahrazovaly zákony staré.^{34, 35}

Zákon č. 299/1920 Sb., o Četnictvu, svým § 1 definuje četnictvo jako:

„Četnictvo republiky Československé jest vojensky organisovaný sbor strážný, jenž určen jest k tomu, aby podle stávajících zákonných předpisů a podle nařízení příslušných úřadů státních udržoval v celém území Československé republiky veřejný pořádek a veřejnou bezpečnost.“³⁶

O donucovacích prostředcích v zákoně o Četnictvu hovoří § 13, který ustanovuje pouze užití zbraně. Donucovací prostředky, jak je známe dnes, v tomto ani jiném zákoně zakotveny nejsou.

V témže zákoně v § 17 se mluví o podmínkách přijetí k četnictvu. Již tyto podmínky zaručovaly přijetí silných, zdravých a přiměřeně vysokých jedinců. Po přijetí k četnictvu byl nově příchozí četník poslán do školy. Veškeré vzdělávání a škola četníků byla po své organizační stránce dobře řešena. Četníci byli posíláni do četnických škol, kde byl prováděn teoretický výcvik, stejně tak na četnických stanicích a zvláštních kurzech. Výcvik byl dělen na vojenský výcvik (dle předpisů platnými pro pěchotu) a odborný výcvik (stanovený instrukcemi školy). V neposlední řadě byly organizovány speciální pokračovací odborné a výcvikové kurzy. Kurzy byly určeny například pro

---

³⁴ MACEK, P. *Dějiny policie a četnictva II*. Přeložil Lubomír UHLÍŘ. Praha: Police History, 1999. s. 52.

³⁵ Historie policie a četnictva. *Muzeum Policie ČR* [online]. Praha: Policie ČR, 2020 [cit. 2020-11-11]. Dostupné z: <https://www.policie.cz/clanek/historie-policie-a-cetnictva.aspx?q=Y2hudW09MQ%3d%3d>.

³⁶ ČESKOSLOVENSKO. Zákon č. 299 ze dne 14. dubna 1920 o Četnictvu. In *Sbírka zákonů Československé socialistické republiky*. 1920, částka 056. Dostupné z: <https://www.beck-online.cz/bo/chapterview-document.seam?documentId=onrf6mjzgiyf6mrzhewta>.

službu u zpravodajské služby, horolezectví, jízdu na koni, nebo jízdu na motorových vozidlech.^{37, 38}

V kariérním postupu se četníci vzdělávali a kvalifikovali následovně:³⁹

- škola četníků na zkoušku (po přijetí četníka, výcvik trval 8 měsíců),
- škola pro výcvik velitelů stanic (praxe minimálně 4 roky, výcvik trval 10 měsíců) a
- škola pro výcvik výkonných důstojníků (min 15 let praxe u četnického sboru).

Četnictvo mělo předpisovou výzbroj. S výzbrojí se četníci ve svém výcviku učili manipulovat. Mezi chladné zbraně, se kterými byly výcviky prováděny, byly řazeny bodáky (bajonety) a šavle. Bodáky byly upevňovány na pušky Mannlicher vz. 90, později na pušky ČZ. vz. 33, zvaná Karabina.

Další výstrojní součástí byly obušky (od roku 1926), které však četníci běžně nenosili. Obušky byly uloženy u velitele četnické stanice a vydávaly se četníkům jen při tzv. semknutí. Dnešní terminologií by se semknutí nazývalo, „zásah pod jednotným velením“, například při nepokojích, výtržnostech, nebo demonstracích.⁴⁰

Jak již bylo uvedeno výše, nové zákony a nařízení přicházely v platnost postupně. Takže například tzv. „dohoda“ neboli služební opasek, po vzoru amerického opasku, byl zaveden v roce 1921, kdy se na něm nosila pistole a sumky, avšak pouze u hlídek k tomu určených. V následujících letech byl opasek několikrát modernizován a přidávaly se na něj další služební pomůcky a vybavení. Ne všichni četníci směli nosit pistoli. Toto povolení měly pouze určité hlídky, které musely vždy po službě zbraň i střelivo odevzdat, dále směli pistoli nosit velitelé četnických stanic.⁴¹

---

³⁷ ČESKOSLOVENSKO. Zákon č. 299 ze dne 14. dubna 1920 o Četnictvu. In *Sbírka zákonů Československé socialistické republiky*. 1920, částka 056. Dostupné z: <https://www.beck-online.cz/bo/chapterview-document.seam?documentId=onrf6mjzgiyf6mrzhewta>.

³⁸ MACEK, P. *Dějiny policie a četnictva II*. Přeložil Lubomír UHLÍŘ. Praha: Police History, 1999. s. 69-70.

³⁹ MACEK, P. *Dějiny policie a četnictva II*. Přeložil Lubomír UHLÍŘ. Praha: Police History, 1999. s. 71-72.

⁴⁰ MACEK, P. *Dějiny policie a četnictva II*. Přeložil Lubomír UHLÍŘ. Praha: Police History, 1999. s. 105.

⁴¹ MACEK, P. *Dějiny policie a četnictva II*. Přeložil Lubomír UHLÍŘ. Praha: Police History, 1999. s. 108-110.

V bojové přípravě nebyli četníci nijak zvláště připravováni. Výcvik bojové přípravy nebyl do výuky zaveden. Tímto je myšleno v boji beze zbraně (pouze muž proti muži). Jak je již zmíněno výše, četníci se v rámci sebeobranu a boje učili boj s:^{42, 43}

- puškou – výpady (útočné techniky) a kryty (obránné techniky), dle příručky vydané Československou armádou „Šerm bodákem“ z roku 1923,
- šavlí – výpady (útočné techniky) a kryty (obránné techniky), dle příručky vydané četnictvem „šerm šavlí“ z roku 1933 a
- obuškem.

Dále v rámci výuky četníků na zkoušku byla „Nauka o zbraních a střelbě“, v níž se nově nastoupení četníci učili manipulaci se střelnou zbraní, přesnost střelby, a sebeobranu s dlouhou zbraní s nasazeným bodákem (bajonetem).

Výuka sebeobranu resp. Jujutsu zasahovala pouze do oblasti ozbrojených sil, tedy Československé armády a to od roku 1922. V roce 1925 stát vydal učebnici „Služební předpisy branné moci“. V této učebnici se nachází kapitola „Sebeobrana“, ve které se projevuje využití Jujutsu pro armádní účely a jeho systém výcviku.⁴⁴

Pro potřeby tehdejší policie resp. četnictva vydal vlastním nákladem v roce 1927 pan Emil Václavek příručku „Policejní hmaty“. V této příručce jsou uvedeny základní útočné a obranné techniky. Mezi útočné techniky byly zařazeny úderu a kopy. Mezi obranné techniky byly zařazeny techniky proti úderům a kopům, vyproštění z úchopu, obrana a vyproštění při škrcení, nebo obrana proti noži. Bohužel ani tato příručka nebyla zařazena do systematického výcviku četnictva.⁴⁵

---

⁴² Služební předpis ČS. četnictva č. 9/1933, Šerm šavlí. Československo, 1933.

⁴³ Služební předpis ČS. branné moci č. Vo-1 b/1923, Šerm bodákem. Československo, 1923.

⁴⁴ Historie jujutsu v Čechách. *Bojovky* [online]. Roztoky: Bojovky, 2017 [cit. 2020-12-10]. Dostupné z: <http://bojovky.info/jujutsu/468-historie-jujutsu-v-cechach-2-2>.

⁴⁵ Václavek, E. *Policejní hmaty*. Olomouc : Vlastním nákladem, 1927.

4 Výcvik SNB v letech 1948 – 1992

Po druhé světové válce a následném komunistickém puči nastala obdobná situace jako po první světové válce - změna státního zřízení. Nejprve se po druhé světové válce pracovalo s již zaběhnutými právními předpisy a nařízeními. To nějaký čas platilo i po komunistickém puči v únoru 1948. Dne 23. srpna 1947 vláda komunistického Československa dala zákonem č. 149/1947 Sb., o národní bezpečnosti, vzniknout Národní bezpečnostní službu neboli SNB. Z dnešního chápání by se dalo říci, že došlo k dokončení reorganizace četnictva a policie v nový sbor – SNB. Dále byl sbor tvořen z vybraných příslušníků revolučních a partizánských jednotek. Tito lidé měli veliké zkušenosti z boje a celkové sebeobrany, proto o ně byl v SNB zájem.⁴⁶

Jak je zmíněno v předešlém odstavci, Sbor národní bezpečnosti vznikl v srpnu 1947. Avšak zákon, který jej upravoval, byl 21. prosince 1948 novelizován na zákon č. 286/1948 Sb. o Národní bezpečnosti. První paragraf zmíněného zákona nám upravuje činnost sboru národní bezpečnosti jako: „*Chránit lidově demokratické zřízení, střežit státní hranice, zajistit bezpečnost osob a majetku a udržovat veřejný pořádek náleží ministerstvu vnitra a národním výborům.*“⁴⁷

Podmínky přijetí ke sboru jsou velice obdobné jako podmínky přijetí k četnictvu, ale například podmínka, „*mít silné a zdravé tělo a přiměřenou výšku*“ se v prvním zákoně o národní bezpečnosti proměnila na „*být tělesně způsobilý a mít přiměřenou výšku*“ a v novelizaci zákona na „*být duševně a tělesně způsobilý*“. Podstatnou novinkou byla možnost přijetí ke sboru ženám. U žen posléze byla provedena výjimka u přijetí, protože jedna z dalších podmínek přijetí bylo absolvování vojenského (branného) výcviku. Podmínka vojenského výcviku k přijetí přetrvala až do 1. ledna 2005, kdy v České republice byla povinná vojenská služba zrušena.⁴⁸

V oblasti užití donucovacích prostředků došlo k výraznému posunu až s vydáním zákona č. 40/1974 Sb., o Sboru národní bezpečnosti. Tento zákon novelizoval stávající

---

⁴⁶ Sbor národní bezpečnosti. *Ibadatelna.cz* [online]. Praha: Centrum pro dokumentaci totalitních režimů, 2019 [cit. 2020-01-01]. Dostupné z: <https://www.ibadatelna.cz/cs/slovník/sbor-narodni-bezpecnosti>.

⁴⁷ ČESKOSLOVENSKO. Zákon č. 286 ze dne 21 prosince 1948 o národní bezpečnosti. In *Sbírka zákonů Československé socialistické republiky*. 1974, částka 104. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1948-286>.

⁴⁸ ČESKOSLOVENSKO. Zákon č. 286 ze dne 21 prosince 1948 o národní bezpečnosti. In *Sbírka zákonů Československé socialistické republiky*. 1974, částka 104. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1948-286>.

zákon o Sboru národní bezpečnosti z roku 1948. Užití donucovacích prostředků se v tomto zákoně nazývá „Užití mírnějších prostředků“. Upravuje jej § 32, který zní: „*V zájmu ochrany veřejného pořádku, zejména k odvrácení útoku na sebe nebo na jinou osobu, při služebních zákrocích proti výtržníkům a jiným nebezpečným osobám nebo k překonání odporu, který směřuje ke zmaření služebního zákroku, úkonu či výzvy, jakož i k zabránění útěku zajištěné nebo předváděné osoby, jsou příslušníci Sboru národní bezpečnosti oprávněni použít hmatů a chvatů sebeobrany, slzotvorného prostředku, obušku, pout, služebního psa, proudy vody, vytlačování vozidly, úderu zbraní, výstrahy a varovného výstřelu do vzduchu.*“⁴⁹

O provádění bojové přípravy hovoří rozkaz ministra Národní bezpečnosti č. 4 ze dne 12. února 1952. Článek č. 15 nařizuje vykonávat povinnou tělovýchovu (bojovou přípravu) všem příslušníkům Sboru. Odpovědnost za vykonávání měli velitelé. Dále bylo stanoveno, že pod pojmem „bojová příprava“ se rozumí bojový a polní tělocvik. Časová dotace byla stanovena na 2 hodiny týdně s možností prodloužení maximálně o 1 hodinu týdně.⁵⁰ JUDr. Ján Bán, který byl dlouholetým příslušníkem Sboru národní bezpečnosti a následně i Policie ČR, nyní sloužící jako civilní zaměstnanec u Ochranné služby PČR autorovi sdělil, že tento vymezený čas dvou hodin týdně, nebyl využíván k výuce sebeobrany nebo boje, ale především k udržování fyzické kondice příslušníků. Příslušníci si tedy měli možnost jít zaběhat, nebo zacvičit do tělocvičny.

Výcvik sebeobrany byl prováděn až z metodických příruček, které v 80. letech koncipoval mjr. JUDr. Zdeněk Náchodský. Posléze tyto vydal i v knižní formě. Jako první byla vydána kniha „*Racionální obrana a útok ve služební činnosti příslušníků SNB*“ Náchodský v této příručce, resp. učebnici vysvětluje a pomocí fotografií znázorňuje provádění nejrůznějších technik. Dále se zaměřuje na taktiku, tzn. na správné postavení hlídky při úkonu či zákroku a jeho provedení. Taktika je v policejní praxi velice důležitým aspektem. Protože i za předpokladu, že hlídka bude mít velice dobré bojové schopnosti, tak při nedodržení nebo podcenění správné taktiky, může být hlídka v zákroku neúspěšná.

V taktice se zaměřuje především na správné postavení hlídky vůči pachateli (pachatelům), jejich vzájemné vzdálenosti a úhlům natočení. Dále řeší techniku pádů, prvky pohybu v sebeobraně situaci, využití příležitostného předmětu, kopy, údery

---

⁴⁹ ČESKOSLOVENSKO. Zákon č. 40 ze dne 24. dubna 1974 o Sboru národní bezpečnosti. In *Sbírka zákonů Československé republiky*. 1974, částka 6. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1974-40>.

⁵⁰ *Rozkaz ministra Národní bezpečnosti*. In: . Praha: ČSSR, 1952, ročník 1952, číslo 4 Dostupné také z: https://www.ibadatelna.cz/data/pdf/badatelna/1952/RMNB_1952_4.pdf.

a páčení. Přímou taktiku boje rozděluje na situaci bez trvalého kontaktu s útočníkem (taktiku boje proti neozbrojenému útočníkovi, nebo ozbrojenému útočníkovi krátkou bodnou nebo sečnou zbraní, střelnou zbraní, nebo boj jednotlivce proti skupině) a na situaci s trvalým kontaktem útočníka (uchopení, obejmutí, rdoušení atd.).⁵¹

System vzdělávání u SNB byl stanoven tak, že každý nově nastupující příslušník sboru nastoupil do nástupní školy. Obdoba dnešní ZOP (základní odborná příprava). Výjimku měli vysokoškolsky vzdělaní příslušníci a specialisté. Tito do nástupních škol posílání nebyli. Další krok ve vzdělávání byly specializované střední odborné školy Ministerstva vnitra, které byly na úrovni tehdejších středních škol ekonomických s tou výjimkou, že studium bylo pouze dvouleté. Avšak součástí tohoto studia byla i bojová příprava. Od první poloviny 70. let byla provedena změna na důstojnické a praporčické školy.⁵²

---

⁵¹ NÁCHODSKÝ, Z. *Racionální obrana a útok ve služební činnosti příslušníků SNB*. Praha: Naše vojsko.

⁵² MACEK, P., UHLÍŘ L. *Dějiny policie a četnictva IV*. Praha: Police history, 2011. s. 87-89.

5 Výcvik Policie ČR od roku 1992

Po Sametové revoluci a pádu komunistického režimu v roce 1989 vznikla parlamentně demokratická republika. SNB řízena a zneužívána komunistickou stranou k prosazování svých názorů, byla reorganizována a přejmenována na „Policii České republiky“, „Policajny zbor Slovenskej republiky“ a „Federální policejní sbor“. Nové sbory již byly po vzoru prvorepublikových bezpečnostních sborů politicky nezávislé. Po rozpadu federace tj. od 1. ledna 1993 došlo k zániku Federálního policejního sboru a obě republiky pracovaly pouze na základě vzájemných dohod.⁵³

Dne 15. července 1991 vyšel v platnost zákon České národní rady č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, který v § 1 stanovuje základní úkoly Policie České republiky následovně:

„Policie plní úkoly ve věcech vnitřního pořádku a bezpečnosti a další úkoly v rozsahu a způsobem stanoveným právními předpisy. Při plnění svých úkolů postupuje policie také podle Parlamentem schválených, ratifikovaných a vyhlášených mezinárodních smluv, jimiž je Česká republika vázána, (dále jen "mezinárodní smlouva").“⁵⁴

V tomto zákoně dále v § 38 nalezneme taxativní vyjmenování „donucovacích prostředků“. Opětovně, oproti předešlému zákonu (o sboru národní bezpečnosti), došlo k rozšíření jejich výčtu a přejmenování z „mírnějších prostředků“ na dnes již známé „donucovací prostředky“. Donucovacími prostředky zákona 283/1991 Sb., byly:⁵⁵

„a) hmaty, chvaty, údery a kopy sebeobrany;

b) slzotvorné prostředky;

c) obušek;

d) pouta;

e) služební pes;

---

⁵³ Policie ČR. *20 let Policie České republiky* [online]. Praha: Policie ČR, 2011 [cit. 2021-01-12]. Dostupné z: <https://www.policie.cz/clanek/20-let-policie-ceske-republiky.aspx>.

⁵⁴ ČESKOSLOVENSKO. Zákon české národní rady č. 283 ze dne 21. června 1991 o Policii České republiky. In *Sbírka zákonů České a slovenské federativní republiky*. 1991, částka 51. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1991-283>.

⁵⁵ ČESKOSLOVENSKO. Zákon české národní rady č. 283 ze dne 21. června 1991 o Policii České republiky. In *Sbírka zákonů České a slovenské federativní republiky*. 1991, částka 51. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1991-283>.

- f) vytačování koňmi;
- g) technické prostředky k zabránění odjezdu vozidla;
- h) zastavovací pás a jiné prostředky k násilnému zastavení vozidla;
- i) vodní stříkač;
- j) zásahová výbuška;
- k) úder střelnou zbraní;
- l) hrozba střelnou zbraní;
- m) varovný výstřel. “

Počátkem devadesátých let dvacátého století byly vytvářeny metodiky sebeobrany a boje, které byly využívány Policií ČR. Tvůrcem těchto metodik a koncepcí bylo Ministerstvo vnitra a určené skupiny v rámci Policie ČR, např. oddělení služební přípravy Policejního ředitelství. V těchto metodikách byly zaraženy prvky z Karate, Juda a Aikida. Další koncepce byla stavěna především na jednotlivých technikách, které řeší situace proti ozbrojenému aktivnímu útočníkovi holí, nebo neozbrojenému útočníkovi. U situací, kdy útočník napadá osobu (policistu) střelnou nebo bodnou zbraní, je situace řešena použitím střelné zbraně, nebo hrozby namířenou střelnou zbraní.^{56, 57}

Metodický materiál sebeobrany, tělesné přípravy a střelby I, II, III., které vydalo Policejní ředitelství Policie ČR v roce 1991 a 1992 upravuje jednotlivé techniky boje. Jedná se o druhý koncept využívaný pro výcvik policistů v oblasti sebeobrany a užití donucovacích prostředků. Vyučované techniky jsou:

1) Pádové techniky

- pád vzad
- pád stranou
- pád vpřed přes rameno
- nouzový pád

U pádů jsou vyučovány dva způsoby jeho zakončení. Prvním způsobem (z juda) zůstat ležet na zemi a následná obrana. Druhým způsobem (z aikida) po

---

⁵⁶ Metodický materiál ze sebeobrany, tělesné přípravy a střelby I, II. Praha: Policejní ředitelství Policie ČR, 1991.

⁵⁷ Metodický materiál ze sebeobrany, tělesné přípravy a střelby III. Praha: Policejní ředitelství Policie ČR, 1992.

pádu využít své energie k okamžitému postavení do postoje. Tím však došlo ke zvýšení náročnosti nácviku.

2) Techniky hmatů

V koncepci jsou hmaty zařazeny jako pomocné techniky k odvádění neozbrojených osob.

3) Pákové techniky

Slouží především k vyproštění z úchopu, znehybnění osoby, přetáčení osoby. Oproti první koncepci se výčet vyučovaných pák zúžil a tím se zjednodušila výuka:

- páka (odváděcí klíč) nasazovaná na zápěstí, loket, rameno
- páka malá na zápěstí s rotací
- páka malá na zápěstí s protirotačí
- páka na loket
- páka (japonský klíč) nasazovaná na rameno a loket
- páka na nohu ke kolenu.

4) Úderové techniky

Úderových technik oproti pákovým technikám přibylo. Z šesti technik na dvanáct. Jedná se o kopy a údery rukou.

Kopy:

- kolenem
- kyvadlový boční
- přímý
- vzad trčením
- stranou trčením
- obloukový boční

Údery rukou:

- přímý zadní rukou
- přímý přední rukou
- obloukový loktem
- obloukový úder (Kagi-cuki)
- obloukový úder (Tecui-iči)
- úder dlaní (Tenšo)

Speciálním úderem je úder čelem na kořen protivníkovy nosu.

Při nácviku je kladen větší důraz na pohyb a postoj a schopnost provést kombinace jednotlivých technik. Tímto jsou opět zvyšovány nároky na cvičence po motorické i fyzické stránce.

5) Techniky krytů

Techniky krytů byly vyučovány ve třech variantách.

- kryt obloukový – spodní pásmo (od pasu dolů)
- kryt obloukový – horní pásmo (od pasu nahoru)
- kryt vnější.

6) Techniky porazů

U technik porazů také došlo k počtu jejich navýšení. Z původních dvou technik na osm technik:

- malý vnitřní poraz
- velký vnitřní poraz
- poraz ze zadržení kotníku
- poraz s uchopením obou nohou
- strh nadhozem
- poraz přehybem
- přehoz ramenní
- velký vnější poraz nohou.

Veškeré zde vyjmenované techniky jsou převzaty z Judo. Bohužel tímto opětovně vzrostla náročnost na technické provedení daných technik. Pokud se má technika podařit, je třeba ji mít velice dobře nacvičenou, a to vyžaduje spousty času tréninku.

7) Techniky držení

V koncepci jsou využívány dvě techniky držení. Jedná se o techniky držení na zemi, kdy je nutné znehybnit pachatele. Tyto techniky jsou opět převzaty z juda a jde o:

- svrchní šerpa (kesa-gatame)
- svěr (kata-gatame).

Tyto techniky se však hodí více na tatami než do reálného souboje.

8) Techniky škrcení

- škrcení zezadu (hadaka-žime).

Tato technika se využívala jako odváděcí technika. V případě rychlého a technicky správného nasazení je velice účinná a může protivníkovi zapříčinit ztrátu vědomí, přerušением okysličené krve do mozku. Při špatném nasazení škrcení může dojít ke zranění protivníka či jeho usmrcení.

9) Technické prostředky

Novým technickým prostředkem, který příslušníci policie užívali v běžném výkonu služby, byla tonfa. Jedná se o obušek s příčnou rukojetí. Tonfa nahradila krátký gumový obušek. Využití tonfy oproti obušku bylo podstatně větší, především díky rukojeti. Tonfa se díky své postranní rukojeti dá využít k:

- úderům přímým
- úderům rotačním (díky uchopení za rukojeť – úder máchnutím)
- vertikální úder
- horizontální úder
- klasické údery obuškové.

Tonfa umocňuje účinek krytu. Rukojeť tonfy je sevřená v dlani, delší část tonfy je rovnoběžně s vnější stranou předloktí, kde chrání ruku (předloktí) před zraněním, především při obraně útoku se zbraní. Tonfa dále napomáhá s pákovými technikami a s technikou škrcení.

Obrovský důraz ve výuce je kladen na schopnost získání si a udržení prostoru (bezpečného prostoru). Tento prostor je potřeba udržet za každou cenu i za použití donucovacích prostředků. Při ztrátě tohoto prostoru se policista dostává do nevýhodné situace a hrozí větší riziko napadnutí jeho osoby a zmaření zákroku.^{58, 59}

V roce 2009 nabyt účinnosti nový zákon Policii České republiky č. 273/2008 Sb. Opětovně došlo k úpravě úkolů, které policie plní. Tyto úkoly jsou uvedeny v § 2 „*Policie slouží veřejnosti. Jejím úkolem je chránit bezpečnost osob a majetku a veřejný pořádek, předcházet trestné činnosti, plnit úkoly podle trestního řádu a další úkoly na úseku vnitřního pořádku a bezpečnosti svěřené jí zákony, přímo*

---

⁵⁸ Metodický materiál ze sebeobrany, tělesné přípravy a střelby I, II. Praha: Policejní ředitelství Policie ČR, 1991.

⁵⁹ Metodický materiál ze sebeobrany, tělesné přípravy a střelby III. Praha: Policejní ředitelství Policie ČR, 1992.

použitelnými předpisy Evropské unie nebo mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu (dále jen „mezinárodní smlouva“).⁶⁰

Dále došlo k rozšíření a obměně výčtu donucovacích prostředků, o kterých hovoří § 52 následovně:⁶¹

„Donucovacími prostředky jsou

a) hmaty, chvaty, údery a kopy,

b) slzotvorný, elektrický nebo jiný obdobně dočasně zneschopňující prostředek,

c) obušek a jiný úderný prostředek,

d) vrhací prostředek mající povahu střelné zbraně podle jiného právního předpisu s dočasně zneschopňujícími účinky,

e) vrhací prostředek, který nemá povahu zbraně podle § 56 odst. 5,

f) zastavovací pás, zahrazení cesty vozidlem a jiný prostředek k násilnému zastavení vozidla nebo zabránění odjezdu vozidla,

g) vytlačování vozidlem,

h) vytlačování štítem,

i) vytlačování koněm,

j) služební pes,

k) vodní stříkač,

l) zásahová výbuška,

m) úder střelnou zbraní,

n) hrozba namířenou střelnou zbraní,

o) varovný výstřel,

p) pouta,

q) prostředek k zamezení prostorové orientace.“

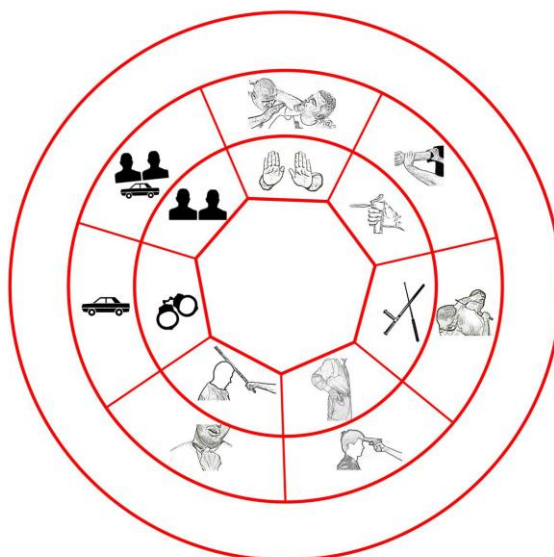
---

⁶⁰ ČESKO. Zákon č. 273 ze dne 17. července 2008 o Policii České republiky. In *Sbírka zákonů České republiky*. 2008, částka 91. Dostupné z WWW: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2008-273>.

⁶¹ ČESKO. Zákon č. 273 ze dne 17. července 2008 o Policii České republiky. In *Sbírka zákonů České republiky*. 2008, částka 91. Dostupné z WWW: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2008-273>.

V otázce výuky sebeobrany a donucovacích prostředků je v současné době používána tzv. třetí koncepce (Příprava k použití donucovacích prostředků), kterou vytvořil kpt. Bc. Roman Bittner. Dle této metodiky se postupuje při výuce policistů v rámci služební přípravy. U nově nastupujících policistů na ZOP se tento systém používal do roku 2016. Nyní se na ZOP k výcviku využívá „Vzdělávací program 2016 pro základní odbornou přípravu“. Systém přípravy Bittner graficky znázornil pomocí třech kruhů. Vnitřní kruh nazval: „**Získat prostor**“, prostřední kruh nazval: „**Je pozdě vyjednat, musíš se rozhodnout**“. V těchto kruzích graficky znázornil jednotlivé činnosti, které by policista měl vykonávat. Vnější kruh je prázdný. Zde se naučené z předchozích kruhů spojuje v jeden celek.⁶²

Obrázek 1 - Schéma výcviku přípravy-Bittner

Zdroj: BITTNER, R. *Příprava k použití donucovacích prostředků*. Praha: Policejní prezidium České republiky, 2009.

V předchozí kapitole bylo zmíněno, že každý nově nastupující policista nastoupí na ZOP, kde se učí „být policistou“. Mimo všech potřebných zákonů a oprávnění všichni nováčci projdou kurzem „donucovacích prostředků“, kde se učí základům sebeobrany a boje (s užitím donucovacích prostředků i bez nich), práci s pachatelem a taktiku a činnosti hlídky na modelových situacích. Málakterý policista má zkušenosti s bojovým sportem, bojovým uměním nebo sebeobranou. Z tohoto důvodu je ke všem přistupováno

⁶² BITTNER, R. *Příprava k použití donucovacích prostředků*. Praha: Policejní prezidium České republiky, 2009.

jako k začátečníkům a dle toho je vedena i výuka samotná. Systém výuky je proto organizován tak, že se začíná od nejjednodušších technik po ty nejsložitější a nejvíce komplexní.

Tato metodika se využívá k výuce na většině základních útvarů. Výjimku tvoří specializované složky např.: Ochranná služba, zásahové jednoty, URNA - útvar rychlého nasazení a další. Tyto jednotky mají speciální požadavky k zajišťování svých úkolů. Proto mají své vlastní metodiky a systémy výuky sebeobrany a donucovacích prostředků. Tyto metodiky kladou na příslušníky daleko větší nároky v oblasti fyzické a motorické aktivity.⁶³

---

⁶³ BITTNER, R. *Příprava k použití donucovacích prostředků*. Praha: Policejní prezidium České republiky, 2009.

6 Výzkumné šetření

Tato část bakalářské práce se týká výzkumného šetření, které se zaměřuje na výcvik policistů na dvou odlišných článcích Policie ČR. Na základě autorových osobních zkušeností při výcviku na uvedených útvarech Policie ČR jsou stanoveny tři hypotézy, které budou prostřednictvím výzkumného šetření potvrzeny nebo vyvráceny. Výzkumné šetření je provedeno formou kvantitativního výzkumu prostřednictvím dotazníkového šetření, které bylo provedeno na porovnávaných útvarech. Výsledky dotazníkového šetření poslouží k vyhodnocení stanovených hypotéz.

Dotazníky byly rozdány respondentům na dotazovaných článcích Policie ČR. 25 dotazníků na Dálniční oddělení Mirošovice, a 25 dotazníků na Odbor dopravy chráněných osob a Odbor ochrany chráněných osob Ochranné služby Policie České republiky. Dotazníky byly respondentům k dispozici od začátku října 2020 do poloviny prosince 2020. Návratnost dotazníků byla 100 %.

Útvary Policie ČR, kterými se výzkumné šetření zabývá jsou:

- Dálniční oddělení Mirošovice (dále jen „DO“ nebo „DO Mirošovice“)
- Odbor ochrany chráněných osob Ochranné služby Policie České republiky (dále jen „OOCHO“ nebo „odbor ochrany chráněných osob“)
- Odbor dopravy chráněných osob Ochranné služby Policie České republiky (dále jen „ODCHO“ nebo „odbor dopravy chráněných osob“).

Odbory OOCHO a ODCHO spadají pod Ochrannou službu Policie České republiky (dále jen „OS“ nebo „Ochranná služba PČR“ nebo „Ochranná služba“).

6.1 Hypotézy

H1: Střelecká, bojová a fyzická příprava je na OS kvalitnější a intenzivnější než na DO.

Předpoklad hypotézy H1 je, že intenzita a kvalita střelecké přípravy na základním článku Policie ČR, resp. dálniční oddělení, nedosahuje takové úrovně jako na Ochranné službě, resp. na oddělení osobní ochrany a řidičů ochránců. Totéž je předpokládáno i u bojové a fyzické přípravě policistů.

H2: Policisté na DO ve svém volném čase neprovádí fyzickou přípravu tak často jako policisté na OS.

Hypotéza H2 stanovuje předpoklad, že policisté sloužící na Ochranné službě, resp. na oddělení osobní ochrany a řidičů ochránců, oproti policistům sloužícím na základním článku Policie ČR, resp. na dálničním oddělení, se ve svém volném čase věnují svému zdokonalování a udržování si své fyzické kondice v daleko větší intenzitě, především vykonáváním nejrůznějších sportovních aktivit.

H3: Policisté na OS se ve větším množství věnují nebo se věnovali bojovým sportům, uměním nebo sebeobraně.

Poslední hypotéza H3 předpokládá, že policisté sloužící na Ochranné službě, resp. osobní ochránci a řidiči ochránci, na rozdíl od policistů sloužících na základním článku Policie ČR, resp. dálniční oddělení, se v současné době aktivně věnují či v minulosti věnovali bojovému sportu, bojovému umění nebo sebeobraně.

6.2 Průběh výzkumného šetření

Do samotného šetření byli zapojeni policisté sloužící na základním článku Policie, resp. na DO Mirošovice a policisté sloužící na specializovaném článku Policie, resp. na Ochranné službě PČR, konkrétně na pozici osobní ochránce a řidič ochránce. Šetření se celkem zúčastnilo 50 respondentů. Za každý článek Policie se šetření zúčastnilo 25 respondentů. Autor níže z vlastních zkušeností a z praxe specifikuje útvary Policie, které jsou předmětem komparace a dotazníkového šetření.

Základní článek Policie (DO Mirošovice)

Základní článek Policie ČR, kterým je v tomto případě dálniční oddělení Mirošovice (Středočeský kraj). Dálniční oddělení jako taková jsou řazena přímo pod krajská ředitelství Policie, nikoliv pod územní odbory. V oblasti služební přípravy nicméně spadají pod územní odbory. Dálniční oddělení v Mirošovicích je tedy zařazeno v oblasti služební přípravy pod územní odbor Benešov.

Dle závazného pokynu policejního prezidenta č. 4 z roku 1992, by měla být četnost výcviků na základních člancích 8 výcviků za rok. Během těchto 8 výcviků policista absolvuje nácvik sebeobrany, boje, donucovacích prostředků, celou škálu taktik (vstupy do budov, vstupy do místností, zákrok hlídky proti osobě, poutání, zákrok proti řidiči motorového vozidla apod.), střeleckou přípravu a kondiční přípravu. Výcvik v tomto smyslu je organizován jako celodenní zaměstnání, tj. od 07:30 do 15:30. Z tohoto času musíme odebrat čas na přesun z oddělení na místo výcviku a následně přesun z místa výcviku na oddělení a pauzu na oběd. Reálně bývá sraz v 08:00 a ukončení v 14:30 pauza na oběd přibližně od 11:00 do 12:00, reálný čas výcviku v jednom výcvikovém dni je 4,5 hodiny. Běžnou praxí je rozdělení výcviku na dopolední a odpolední část neboli na půl dny.

Za těchto 8 výcvikových dnů se policista dostane na střelnici přibližně 6x (půl den), taktika 3x (půl den), kondiční příprava přibližně 1x (půl den) a v tělocvičně nácvikem sebeobrany a bojem a taktikou donucovacích prostředků s nácvikem a modelovými situacemi přibližně 6x (půl den).

Výcvikový den začíná rozcvičkou, která zabere zhruba 30 minut. Již od počátku je na zhruba 50 % zúčastněných policistů vidět, že se výcviku zúčastňují „za trest“. Z výcviku si neodnáší nic, co by je mohlo v této oblasti posunout kupředu. Pouze si splní svou povinnost „nutné“ účasti. Dalších přibližně 30 % policistů přistoupí k výcviku

zodpovědně a prováděné techniky se snaží učit. Zbývajících 20 % policistů výcvik opravdu naplňuje a dělají jej s maximálním nasazením. Tito policisté mají k bojovým sportům/ uměním, nebo systémům sebeobrany vztah. Mnozí z nich je provozují ve svém volném čase.

V první fázi se výcvik zaměřuje na úderý (přímé, obloukové a zvedáky). Následně po nácvičce těchto úderů se zakomponují do formací na tzv. „komba“, tedy více úderů za sebou. Policisté cvičí ve dvojicích, jeden policista má na ruku malé lapy a druhý provádí útoky. V druhé fázi se nacvičuje obrana proti těmto úderům, a následný protiúder. Ve třetí fázi se nacvičují kopy (nízké a střední obloukové kopy, zastavovací kopy ze zadní i přední nohy, kopy koleny). Při tomto nácvičce se užívají lapy velké. Okrajově bývá zmíněna obrana při boji na zemi. V tomto množství nácvičkových technik a fatálního nedostatku času lze říci, že nedochází k výuce nebo zdokonalování se v těchto technikách, ale k pouhému oživení technik, které se policista učil na základní odborné přípravě.

Taktika a modelové situace probírané v tělocvičně zahrnují především zpacifikování pachatele, odzbrojení, poutání a odvádění. Tyto situace se nacvičují jak za použití zbraně, tak bez ní. Po modelové situaci ji instruktoři zhodnotí a rozeberou případné chyby. Kvůli nedostatku času si každý policista modelovou situaci zkusí pouze jednou. Opět nedochází k výuce nebo zdokonalování technik, ale pouze k oživení si těchto technik.

Speciální článek Policie ČR (OS – OOCHO, ODCHO)

Speciálním článkem Policie, kterým je v tomto případě Ochranná služba Policie České republiky, resp. policisté zařazení na odboru ochrany chráněných osob a odboru dopravní chráněných osob. V oblasti služební přípravy je Ochranná služba, jakožto celorepublikový útvar zcela samostatná a má své vlastní instruktory (oddělení speciální přípravy). Samostatnost je zde potřebná z důvodu utajení nacvičovaných technik a taktiky ochrany VIP osob. Z tohoto důvodu nelze jednotlivé techniky a taktiku popisovat podrobně.

Dle rozkazu ředitele Ochranné služby č. 4 z roku 2020 o služební přípravě příslušníků v roce 2020, byl plán organizace služební přípravy stanoven takto: střelecká příprava min. 12x ročně, nácvičce donucovacích prostředků min. 12x ročně, nácvičce taktických dovedností min. 12x ročně, zdravotnická příprava min. 4x ročně, výcvikové

soustředění min. 2x ročně, kondiční příprava – řešena individuálně v době služby, a další druhy výcviků.⁶⁴ V rámci kondiční přípravy má policista povinnost se udržovat ve výborné fyzické kondici, a proto je mu toto v rámci služby umožněno např. navštívit posilovnu nebo plavecký bazén, jít si zaběhat, vyjet na kole, účastnit se speciálních kurzů.

Většina policistů se aktivně věnuje nebo se věnovala bojovým sportům nebo uměním či sebeobraně. Výcvik těchto policistů má proto úplně jinou úroveň a intenzitu než na základních člancích. Policisté se výcviku věnují intenzivně a většina z nich po skončení výcviku (zmíněných 2 až 3 hodin), zůstávají v tělocvičně a naučené techniky si dále procvičují.

Autor dle zkušeností popisuje výcvik sebeobrany, techniky boje a taktiky ochrany VIP osob. Tyto výcviky jsou většinou koncipovány na 2 až 3 hodiny tréninku. Na začátku tréninku je provedena rozcvička, která představuje přibližně 20 minut intenzivního cvičení. Již toto rozcvičení je fyzicky náročnější než celý výcvik na základním článku Policie v jednom dni. Po rozcvičce jsou vytvořeny skupiny po dvou nebo třech policistech.

V první fázi probíhá nácvik úderů, kopů a obraných technik. U těchto technik se nejprve určí a zopakuje technika provedení. Poté je nacvičována ve vysoké frekvenci provedení např. v minutových intervalech, proti jednomu nebo proti více protivníkům. Je zde předpoklad, že všichni policisté vybrané techniky ovládají. V druhé fázi se přechází na boj na zemi, kde se nacvičují vyprošťovací techniky z držení, klečení, zalehnutí nebo páčení. Na všechny techniky je cvičencům dán dostatek času k procvičení. Ve třetí fázi dochází k nacvičování taktiky ochrany VIP osoby. Dodržení těchto fází není dogma. Není výjimkou, že se v rámci celého výcviku provádí technika úderů, či jen boj na zemi.

---

⁶⁴ Rozkaz ředitele Ochranné služby Policie České republiky č. 4/2020 o služební přípravě příslušníků útvaru v roce 2020. Praha, 2020.

6.3 Vyhodnocení výzkumného šetření

Dotazníkové šetření se skládá z 16 otázek. Objevují se zde uzavřené, polouzavřené i otevřené otázky. V níže uvedených grafech je zobrazeno procentuální rozložení odpovědí jednotlivých respondentů. V popisu pod každým grafem je k procentuálnímu vyjádření přidáno i vyjádření v absolutních číslech.

Otázka č. 1 – Pohlaví respondentů?

Dotazník vyplnilo 43 mužů a 7 žen. Důvodem této nesouměrnosti je fakt, že u Policie pracuje obecně více mužů nežli žen. Z těchto žen, které se průzkumu zúčastnily, byly všechny zařazeny na základní článek dálniční oddělení. V době uskutečnění průzkumu nebyla na speciálním článku Ochranné služby PČR zařazena žádná žena. Rozdělení pohlaví dle zařazení na jednotlivé články je uvedeno v tabulce 2 v procentuálním a absolutním vyjádření.

Tabulka 1 - Pohlaví respondentů

	DO		OOCHO		ODCHO	
Žena	7	14 %	0	0 %	0	0 %
Muž	18	36 %	17	34 %	8	16 %
Celkem	25	50 %	17	34 %	8	16 %

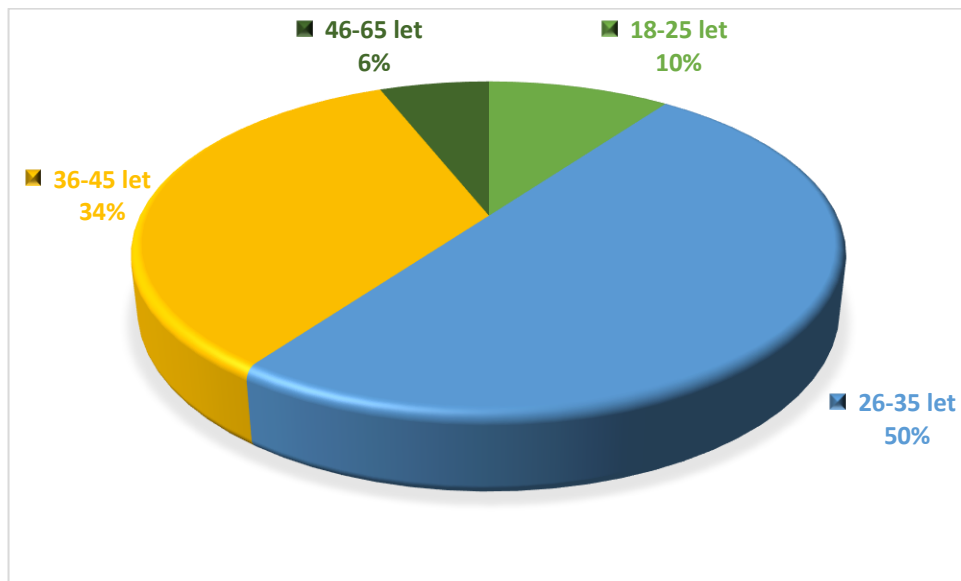
Zdroj: vlastní zpracování, 2020

Z tabulky je patrné, že ženské zastoupení v dotazníku bylo pouze 14 % (7 žen). Naopak mužské zastoupení činilo 86 % (43 mužů).

Otázka č. 2 – Věk respondentů?

Odpovědi na druhou otázku byly rozděleny do 4 kategorií, kde respondenti vybírali ze zadané věkové škály. Ty byly rozděleny na: 18-25 let, 26-35 let, 36-45 let a 46-65 let. Osoby mladší 18 let a starší 65 let nemohly být do dotazníku zařazeny z důvodu, že zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů neumožňuje do služebního poměru přijmout osobu mladší 18 let, a naopak ve služebním poměru nemůže setrvat příslušník starší 65 let. Odpovědi respondentů jsou zaznamenány v grafu 1.

Graf 1 - Věkové rozmezí respondentů

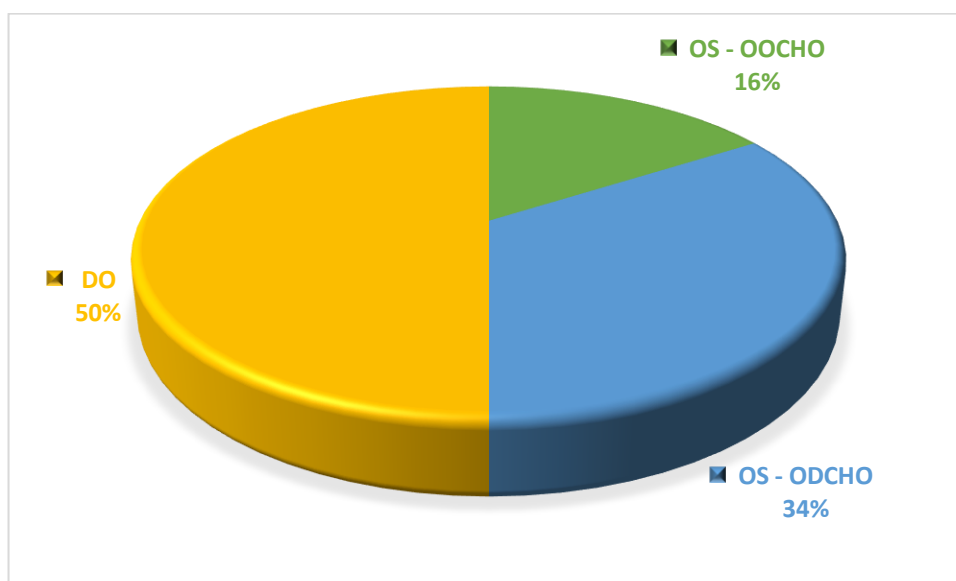
Zdroj: vlastní zpracování, 2020

Z grafů je patrné, že největší věkové zastoupení měli respondenti ve věku od 26 do 35 let, a to celých 50 % (25) respondentů. Věková skupina od 36 do 45 let měla zastoupení 34 % (17) respondentů, kdy tato věková škála byla druhá nejpočetnější. Věková škála od 18 do 25 let byla zastoupena v 10 % (5) respondentů. Nejslabší věkové zastoupení měla škála od 46 do 65 let, kde činila 6 % (3) respondentů.

Otázka č. 3 – Zařazení respondentů dle útvaru a oddělení?

Z důvodu komparace jednotlivých oddělení byly dotazníky rozděleny tak, aby byly stejnou měrou zastoupeny respondenti na dálničním oddělení Mirošovice a respondenti na Ochranné službě PČR. Rozdělení respondentů je patrné v grafu 2.

Graf 2 - Rozdělení respondentů dle útvaru a oddělení

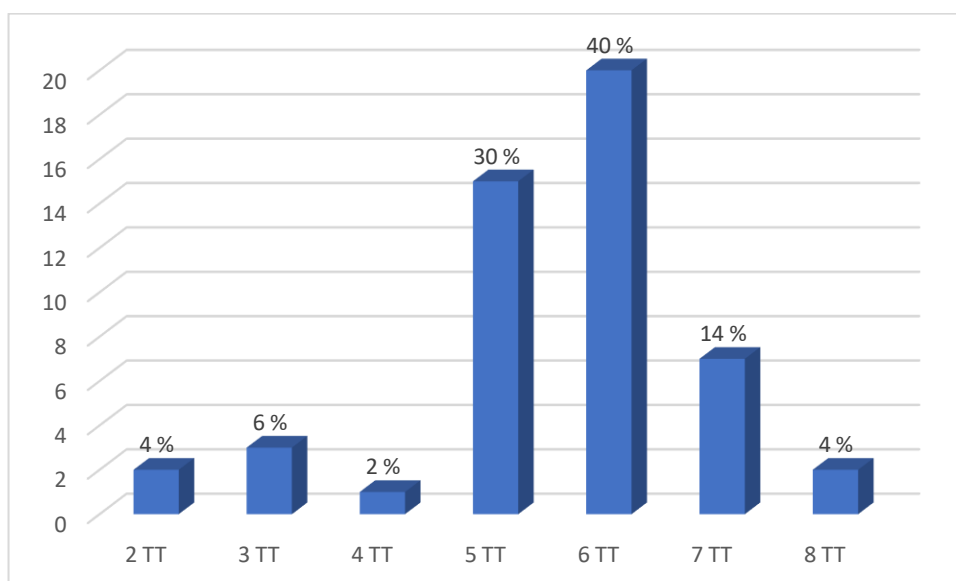
Zdroj: vlastní zpracování, 2020

Graf 2 zobrazuje rozdělení respondentů. Graf potvrzuje, že 50 % (25) respondentů pracuje na dálniční oddělení a 50 % (25) respondentů odpovídalo na speciálních člancích Ochranné služby Policie České republiky, a to v rozložení 34 % (17) respondentů na odboru dopravy chráněných osob a 16 % (8) respondentů na odboru ochrany chráněných osob.

Otázka č. 4 – Do jaké tarifní třídy respondent spadá?

U Policie ČR je stanoveno 11 tarifních tříd. Každá tarifní třída má své speciální jméno a k tomuto jménu je přidělována hodnota vojenského typu. Každý policista je zařazený do určité tarifní třídy a díky ní má přesně stanovenou náplň své činnosti. Rozdělení respondentů do tarifních tříd je zobrazeno v grafu 3.

Graf 3 - Tarifní třída respondentů

Zdroj: vlastní zpracování, 2020

V 2 tarifní třídě (dále jen TT), bylo zařazeno 4 % (2) respondentů, v 3 TT 6 % (3) respondentů a v 4 TT 2 % (1) respondentů.

Druhé nejpočetnější zastoupení 30 % (15) respondentů bylo v 5 TT. Všichni respondenti 2, 3, 4 a 5 TT slouží na dálničném oddělení a jsou řazeni do 2. skupiny fyzické způsobilosti.

Největší zastoupení bylo 40 % (20) respondentů v 6 TT. Jednalo se o 16 respondentů sloužících na odboru dopravy chráněných osob, dále o 2 respondenty sloužící na odboru ochrany chráněných osob, a 2 respondenty sloužícím na dálničném oddělení.

Do 7. TT spadá 14 % (7) respondentů. Pět z nich slouží na odboru ochrany chráněných osob, zbývající 2 respondenti jsou vedoucí pracovníci dálničného oddělení.

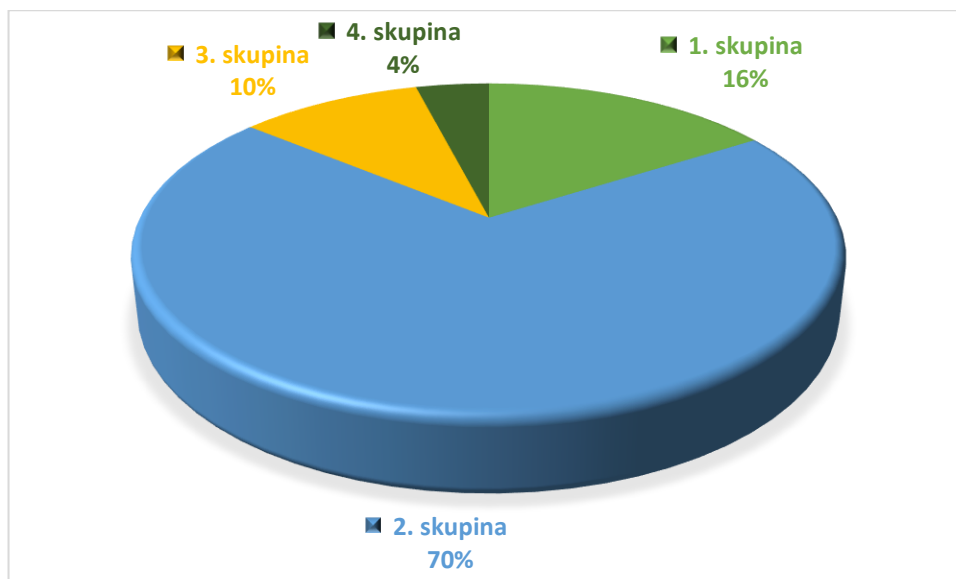
Do 8. TT je zařazeno 4 % (2) respondentů sloužících na odboru ochrany chráněných osob. Policisté v 8 TT jsou řazeni jako vedoucí oddělení.

Otázka č. 5 – Do jaké fyzické způsobilosti respondent spadá?

Rozřazení dle fyzické způsobilosti je u Policie velice podstatné. Kdyby takovéto dělení neexistovalo, na všechny policisty by byly bez výjimky kladeny stejné fyzické nároky. Ve většině případů, lze dle tohoto dělení odvodit, který příslušník je velen na

speciálním oddělení, kde je fyzická zdatnost prioritou, dále který příslušník slouží na základním článku Policie, nebo který je velen jako vedoucí pracovník. Rozdělení respondentů je zobrazeno v grafu 4.

Graf 4 - Fyzická způsobilost respondentů

Zdroj: vlastní zpracování, 2020

Do fyzické skupiny č. 1 je zařazeno 16 % (8) respondentů. Při porovnání s grafem č. 2, jsou všichni respondenti v 1. skupině zařazeni na odboru ochrany chráněných osob.

Nejpočetnější fyzickou skupinou je ze 70 % (35 respondentů) fyzická skupina č. 2. Do této fyzické skupiny jsou řazeni respondenti odboru dopravy chráněných osob a dále většina policistů zařazených na dálničním oddělení.

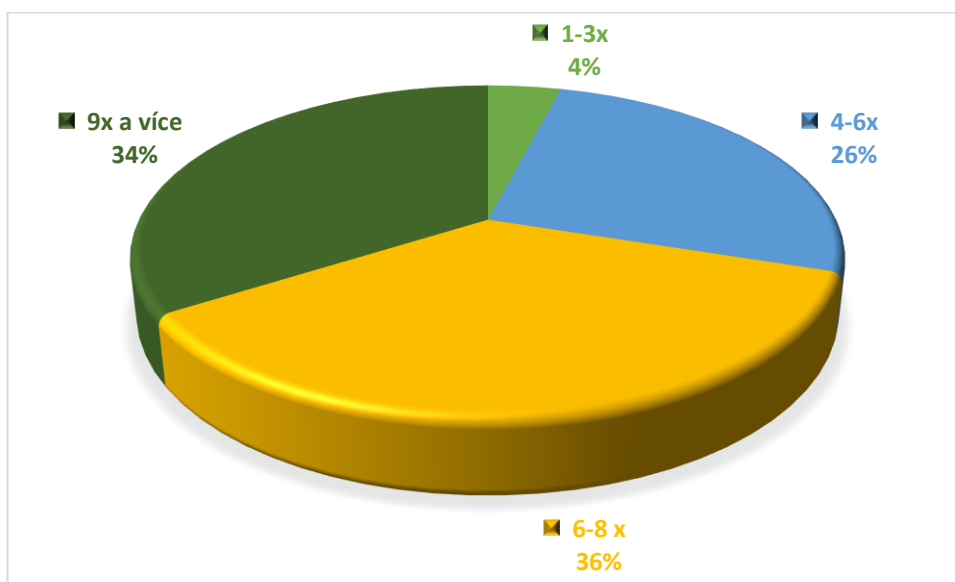
Ve 3. fyzické skupině je zařazeno 10 % (5) respondentů z dálničního oddělení. Do 3. fyzických skupin jsou řazeni policisté vykonávající především spisovou nebo dozorčí službu.

Ve 4. fyzické skupině jsou zařazeni 4 % (2) respondentů z dálničního oddělení. Do 4. fyzických skupin jsou většinou řazeni policisté na vedoucích pozicích oddělení či vedoucích pozicích odborů. Tito policisté přijdou do přímého výkonu služby jen minimálně. Jedná se spíše o manažerské pozice.

Otázka č. 6 – Kolikrát v kalendářním roce absolvujete střeleckou přípravu?

Střelecká příprava je další podstatnou a nedílnou součástí výcviku policistů. Policista se na svou zbraň v krizové situaci musí umět spolehnout. Intenzita přípravy na střelnici je řešena v této otázce a graficky znázorněna v grafu 5.

Graf 5 - Četnost střelecké přípravy

Zdroj: vlastní zpracování, 2020

Minimální četnost střelecké přípravy, tj. 1-3 x za rok, uvedlo 4 % (2) respondentů. Jednalo se o příslušníky řazené na dálniční oddělení, kteří spadali do fyzické skupiny č. 4. Jedná se tedy o vedoucí pracovníky.

Četnost střelecké přípravy 4-6 x ročně uvedlo 26 % (13) respondentů. Tito respondenti byli řazeni na dálniční oddělení. Z těchto respondentů jich 5 spadá do fyzické skupiny č. 3 a zbylých 8 respondentů do fyzické skupiny č. 2. V této fyzické skupině č. 2 by měli příslušníci mít střeleckou přípravu min 8x ročně.

Možnost 6-8 x uvedlo 36 % (18) respondentů. Větší polovina tj. 10 respondentů byla řazena na dálniční oddělení a všech 10 respondentů spadalo do fyzické skupiny č. 2. Menší polovina tj. 8 respondentů byla řazena na odbor dopravy chráněných osob, kde taktéž byli všichni respondenti řazeni do fyzické skupiny č. 2.

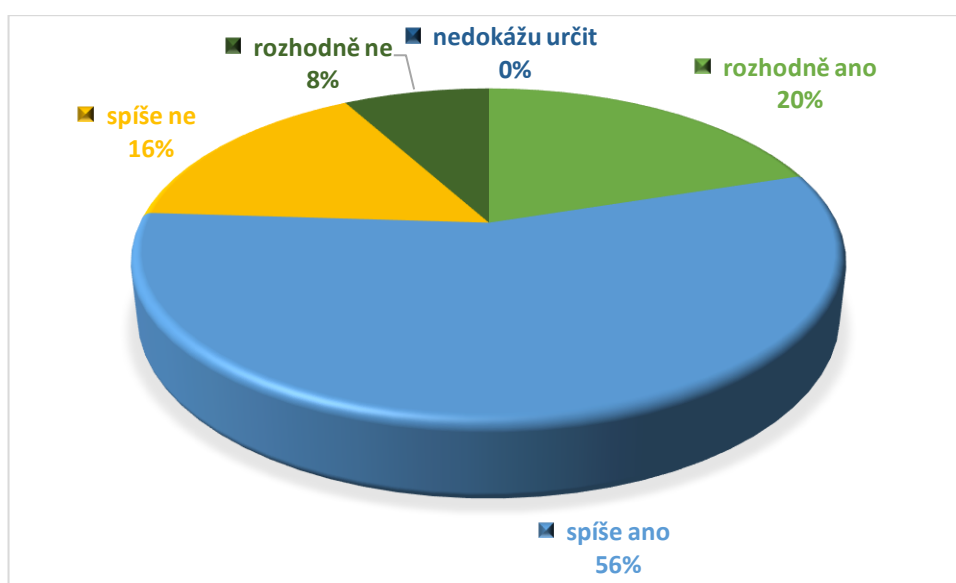
Maximální četnost střelecké přípravy 9x a více za rok uvedlo 34 % (17) respondentů. Tito respondenti slouží na Ochranné službě. Na odboru dopravy chráněných osob, kde jsou policisté řazeni do fyzické skupiny č. 2, bylo řazeno 9 respondentů. Na

odboru ochrany chráněných osob, kde jsou policisté řazeni do fyzické skupiny č. 1, bylo řazeno 8 respondentů.

Otázka č. 7 – Domníváte se, že je kvalita střelecké přípravy dostatečná?

Nejen četnost, ale především kvalita střelecké přípravy je velice důležitým faktorem při výcviku. Právě v otázce střelecké přípravy platí, že by se neměla uplatňovat kvantita nad kvalitou. Respondenti svou spokojenost vyjádřili v otázce 7 a její grafické znázornění je zobrazeno v grafu 6.

Graf 6 - Kvalita střelecké přípravy

Zdroj: vlastní zpracování, 2020

V otázce kvality střelecké přípravy měli respondenti možnost zvolit mezi 5 odpověďmi – od naprosté spokojenosti po naprostou nespokojenost, resp. mohli uvést, že nedovedou určit. Možnost „nedokážu určit“ ne zvolil žádný respondent.

Možnost „rozhodně ano“ uvedlo 20 % (10) respondentů. Na dálničním oddělení jediný respondent, na odboru dopravy chráněných osob 4 respondenti a 5 respondentů na odboru ochrany chráněných osob.

Možnost „spíše ano“ byla nejčastěji volenou možností. Tuto možnost si zvolilo 56 % (28) respondentů. Na dálničním oddělení zvolilo tuto odpověď 14 respondentů. Na odboru dopravy chráněných osob takto odpovědělo 11 respondentů a 3 respondenti na odboru ochrany chráněných osob.

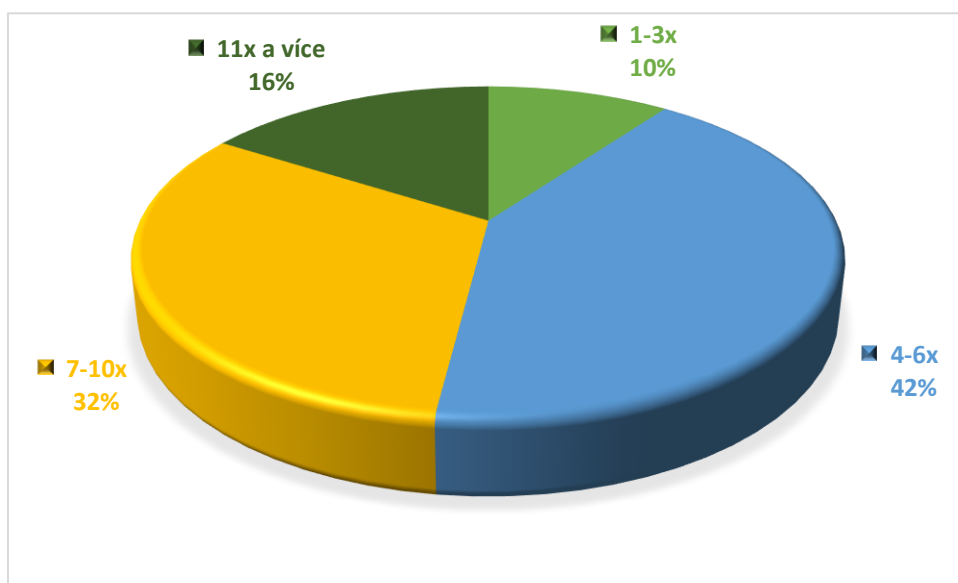
Možnost „spíše ne“ uvedlo 16 % (8) respondentů. Na dálničním oddělení to bylo 7 respondentů, na odboru dopravy chráněných osob jediný respondent a na odboru ochrany chráněných osob nezvolil tuto možnost žádný respondent.

Možnost „rozhodně ne“ uvedlo 8 % (4) respondentů. Na dálničním oddělení 3 respondenti, na odboru dopravy chráněných osob jediný respondent a jako v předchozím případě na odboru ochrany chráněných osob žádný respondent.

Otázka č. 8 – Kolikrát v kalendářním roce absolvujete bojovou přípravu („donucovávky“)?

Na výcviku bojové přípravy se instruktoři snaží policisty naučit, zdokonalit či co nejvíce jim vštípit jednotlivé techniky boje, sebeobrany a donucovacích prostředků. Dále se na tomto typu výcviku policisté učí taktiku spolupráce, či taktiku vstupu do místností a ostatní druhy taktik. Graf 7 zobrazuje četnost bojové přípravy dle dotázaných.

Graf 7 - Četnost bojové přípravy

Zdroj: vlastní zpracování, 2020

Nejnižší četnost 1-3 x ročně uvedlo 10 % (5) respondentů. Na odboru ochrany chráněných osob takto odpověděl jeden respondent. Tento respondent je však veden jako vedoucí pracovník. Ostatní 4 respondenti jsou řazeni na dálničním oddělení. První dva z těchto respondentů jsou vedeni jako vedoucí pracovníci a druhí dva respondenti jsou řazeni na dozorčí službu, z čehož lze dovodit, že jsou řazeni ve fyzické skupině č. 3.

Četnost 4-6 x ročně uvedlo 42 % (21) respondentů. Na odboru ochrany chráněných osob takto neodpověděl nikdo z dotázaných. Na odboru dopravy chráněných osob, označilo tuto odpověď 7 respondentů. Na dálničím oddělení tuto možnost uvedlo 14 respondentů. Vzhledem k závaznému pokynu policejního prezidenta, by tato četnost měla být min. 8 x ročně.

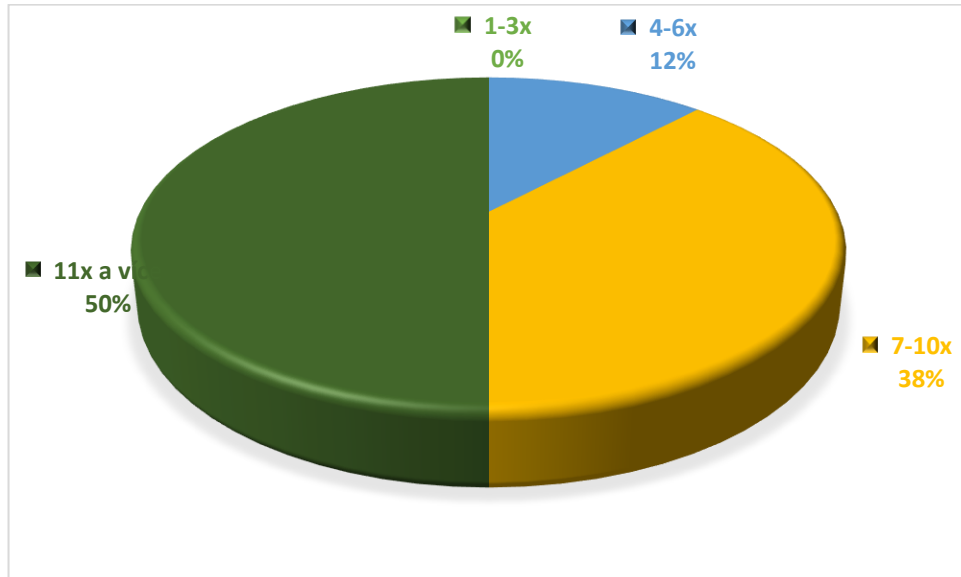
Možnost 7-10 x ročně uvedlo 32 % (16) respondentů. Na odboru ochrany chráněných osob takto odpověděli 2 respondenti. Na odboru dopravy chráněných osob 9 respondentů. Na dálničím oddělení tuto možnost uvedlo 5 respondentů.

Poslední možnost 11 x a více uvedlo 16 % (8) respondentů. Na odboru ochrany chráněných osob zvolilo tuto odpověď 5 respondentů. Na odboru dopravy chráněných osob jediný respondent. Na dálničím oddělení tuto možnost označili 2 respondenti. Oba respondenti jsou řazeni do 2 TT, z čehož lze odvodit, že oba respondenti prozatím nejsou v přímém výkonu služby, ale jsou momentálně absolventi ZOP, kde je četnost bojové přípravy mnohonásobně vyšší než v přímém výkonu služby.

Otázka č. 9 – Kolik výcviků bojové přípravy („donucováků“) v kalendářním roce by bylo adekvátní pro výkon služby, dle Vašeho názoru? (na Vašem útvaru)

Otázka se zabývá subjektivním názorem každého respondenta na četnost výcviku bojové přípravy. Takováto zpětná vazba, zobrazena v grafu 8, by mohla být klíčovou informací pro vytváření plánu výcviku (četnosti výcviku) na následující roky.

Graf 8 - Názor respondenta na četnost bojové přípravy

Zdroj: vlastní zpracování, 2020

Četnost výcviku v rozmezí 1-3 x ročně nezvolil žádný z respondentů. K možnosti výcviku 4-6 x ročně se přiklonilo 12 % (6) respondentů, 5 respondentů z dálničního oddělení a jeden respondent z odboru dopravy chráněných osob a žádný respondent z odboru ochrany chráněných osob.

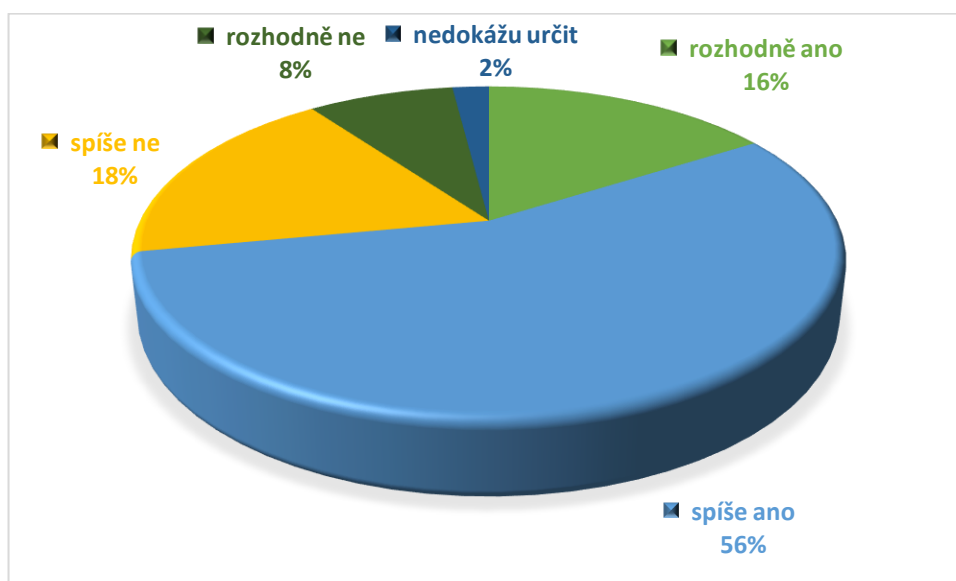
Možnost 7-10 výcviků ročně zvolilo 38 % (19) respondentů, 9 z dálničního oddělení, 9 z odboru dopravy chráněných osob a jeden respondent z odboru ochrany chráněných osob.

Poslední možností byl výcvik v intenzitě 11x a více za rok, kterou vybrala polovina tj. 50 % (25) respondentů. Z dálničního oddělení tuto volbu volilo 11 respondentů, z odboru dopravy chráněných osob 7 respondentů a stejný počet 7 respondentů z odboru ochrany chráněných osob.

Otázka č. 10 – Domníváte se, že je kvalita bojové přípravy („donucováků“) dostatečná?

Hodnocením kvality bojové přípravy je dalším ze subjektivních názorů a svou podstatou by mělo platit obdobně jako u otázky č. 7, že kvalita by neměla být na úkor kvantity. Grafické znázornění odpovědí respondentů je patrné v grafu 9.

Graf 9 - Kvalita bojové přípravy

Zdroj: vlastní zpracování, 2020

Obdobně jako u otázky č. 7 měli respondenti hodnotit kvalitu výcviku, resp. kvalitu bojové přípravy. Opětovně volili mezi 5 odpověďmi – od naprosté spokojenosti po naprostou nespokojenost, včetně možnosti „nedokážu určit“.

Možnost „rozhodně ano“ vybralo 16 % (8) respondentů, 1 z dálničního oddělení, 4 z odboru dopravy chráněných osob a 3 z odboru ochrany chráněných osob.

Více jak polovina, tedy 56 % (28) respondentů, volila možnost „spíše ano“. Jedná se o 14 respondentů z dálničního oddělení, 10 respondentů z odboru dopravy chráněných osob a 4 respondenty z odboru ochrany chráněných osob.

Volbu „spíše ne“ udalo 18 % (9) respondentů, 8 z dálničního oddělení, 1 z odboru dopravy chráněných osob a žádný z odboru ochrany chráněných osob.

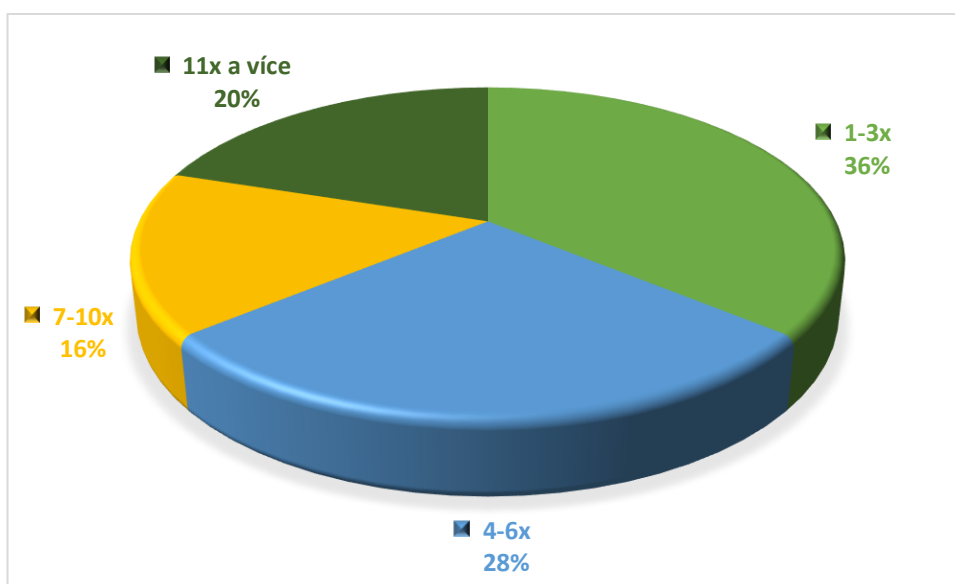
Variantu „rozhodně ne“ vybralo 8 % (4) respondentů, 2 z dálničního oddělení, 1 z odboru dopravy chráněných osob a 1 z odboru ochrany chráněných osob.

Poslední možnost „nedokážu určit“ zvolili 2 % respondentů. Jednalo se o jednoho respondenta z odboru dopravy chráněných osob.

Otázka č. 11 – Kolikrát v kalendářním roce v rámci výcviku absolvujete fyzickou přípravu (běh, posilování)?

Být fyzicky připraven je nedílnou součástí činnosti policistů. Bohužel se v dnešní době objevují situace, kdy policista zařazen do fyzické způsobilosti č. 2 kvůli své nadváze a nemotornosti nedokáže při „honičce“ držet s pachatelem krok. Grafické znázornění odpovědí respondentů na tuto otázku je zobrazeno v grafu 10.

Graf 10 - Četnost fyzické přípravy

Zdroj: vlastní zpracování, 2020

Minimální četnost 1-3 x ročně uvedlo 36 % (18) respondentů. Téměř všichni respondenti (17), kteří zvolili tuto možnost, jsou z dálničního oddělení. Pouze jeden respondent z odboru dopravy chráněných osob volil také tuto odpověď a žádný z respondentů z odboru ochrany chráněných osob.

Možnost 4-6 x ročně zvolilo 28 % (14) respondentů, 6 z dálničního oddělení, 7 z odboru dopravy chráněných osob a 1 z odboru ochrany chráněných osob.

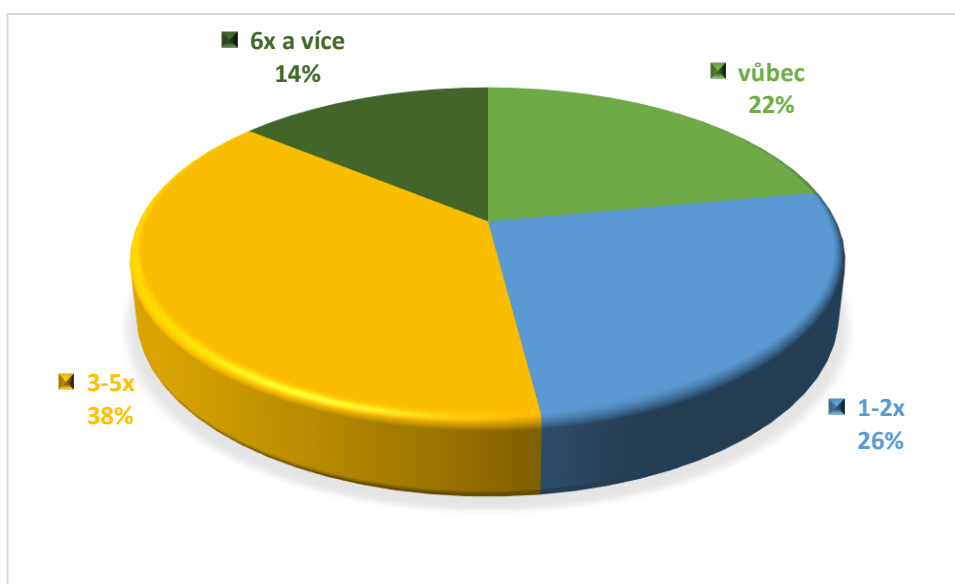
Volbu 7-10 x ročně vybralo 16 % (8) respondentů, 2 z dálničního oddělení, 3 z odboru dopravy chráněných osob a 3 z odboru ochrany chráněných osob.

Variantu 11 x a více udalo 20 % (10) respondentů. Žádný z takto odpovídajících respondentů nebyl z dálničního oddělení. Z odboru dopravy chráněných osob takto odpovědělo 6 respondentů a z odboru ochrany chráněných osob 4 dotázaní.

Otázka č. 12 – Kolikrát týdně provádíte fyzickou přípravu sám?

Udržování fyzické připravenosti by mělo být jednou z priorit každého sloužícího policisty. Ne všichni policisté mají možnost udržovat svou fyzickou zdatnost při výkonu služby. Je proto nezbytné ji udržovat alespoň v době osobního volna. Tato otázka cílí právě na tuto problematiku. Grafické znázornění odpovědí respondentů je zaznamenáno v grafu 11.

Graf 11 - Četnost fyzické přípravy, kterou provádí respondent sám

Zdroj: vlastní zpracování, 2020

Varianta „vůbec“ byla zvolena 22 % (11) respondentů, kdy 10 bylo z dálničního oddělení, jeden z odboru dopravy chráněných osob a žádný z odboru ochrany chráněných osob.

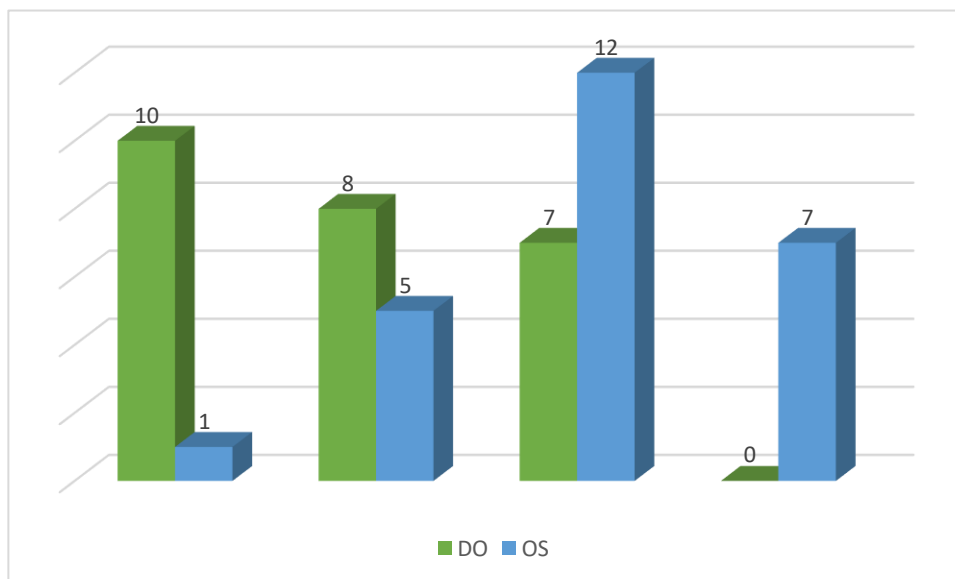
1-2 x týdně cvičí 26 % (13) respondentů, 8 z dálničního oddělení, 4 z odboru dopravy chráněných osob a jeden z odboru ochrany chráněných osob.

Volbu 3-5 x týdně zvolilo 38 % (19) respondentů. Z dálničního oddělení i z odboru dopravy chráněných osob po 7 respondentech a 5 z odboru ochrany chráněných osob.

Možnost 6x a více volilo 14 % (7) respondentů, z dálničního oddělení žádný z respondentů, 5 respondentů z odboru dopravy chráněných osob a 2 z odboru ochrany chráněných osob.

K výše uvedenému popisu a grafu 11, je pro lepší orientaci přidán doplňkový graf 12, který detailněji porovnává četnost fyzické přípravy dle zařazení respondenta na určitém článku Policie ČR.

Graf 12 - Fyzická příprava – rozdělení dle zařazení

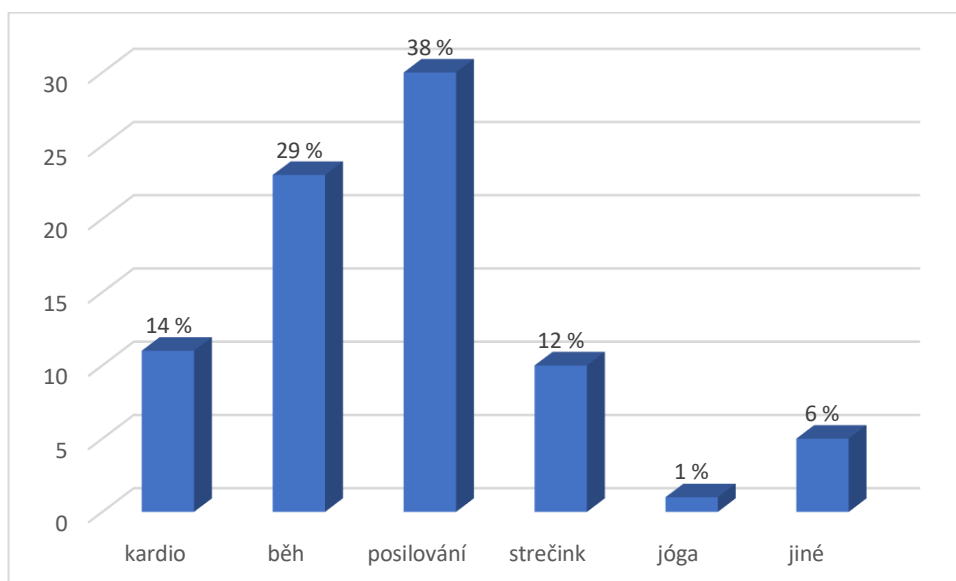

Zdroj: vlastní zpracování, 2020

Otázka č. 13 – Uved'te prosím, čemu se přednostně věnujete. (možnost více odpovědí)

Otázka je strukturována jako polootevřená otázka s možnostmi odpovědí – kardio, běh, posilování, strečink, jóga a jiné (s možností doplnění vlastní odpovědí). Tato otázka byla doplňkovou otázkou k předchozí otázce. Pokud respondent v předchozí otázce uvedl možnost „vůbec“, na tuto otázku neodpovídal. U této otázky bylo možné odpovědět více variant odpovědí. Grafické znázornění odpovědí respondentů je zobrazeno v grafu 13.

Graf 13 - Jakému sportu se respondent přednostně věnuje

Zdroj: vlastní zpracování, 2020

Z předpokladu, že v předchozí otázce možnost „vůbec“ zvolilo 22 % (11) respondentů, je logicky odvoditelné, že této otázce se zúčastnilo 78 % (39) respondentů. Výše uvedený graf zaznamenává odpovědi 39 respondentů.

Nejrozšířenější odpovědí 38 % (30) respondentů bylo **posilování**. Z dálničního oddělení 10 respondentů, 12 z odboru dopravy chráněných osob a 8 respondentů z odboru ochrany chráněných osob, tedy 100 % tohoto odboru.

Ve 29 % (23) se respondenti věnují **běhu**. Z dálničního oddělení 8 respondentů, 10 z odboru dopravy chráněných osob a 5 respondentů z odboru ochrany chráněných osob.

Kardio bylo zastoupené 14 % (11) respondentů. Za dálniční oddělení 3 respondenti, za odbor dopravy chráněných osob 4 respondenti a za odbor ochrany chráněných osob 4 dotázaní.

Strečink vykonává 12 % (10) respondentů, 1 z dálničního oddělení, 4 z odboru dopravy chráněných osob a 5 z odboru ochrany chráněných osob.

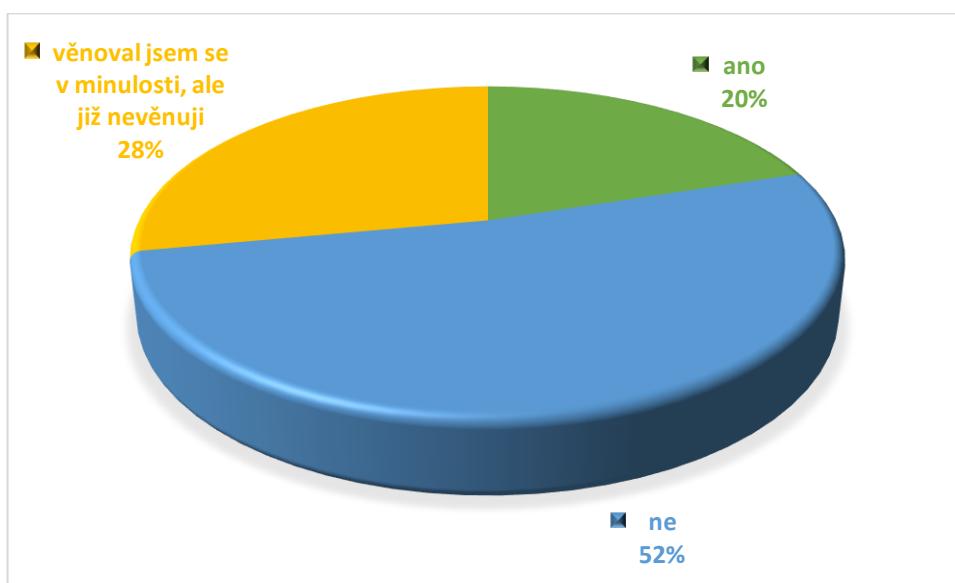
Jóga byla zastoupena pouze v 1 %, a to jedním respondentem na dálničném oddělení.

Ve volitelné možnosti „jiné“, kterou vyplnilo 6 % (5) respondentů uváděli dotázaní následující sporty: **tenis, squash, fotbal a florbal** (1 respondent z dálničného oddělení), **cyklistika** (2 respondenti z odboru dopravy chráněných osob a 1 respondent z odboru ochrany chráněných osob) a **bojové sporty** (1 respondent z odboru ochrany chráněných osob).

Otázka č. 14 – Věnujete se ve svém volném čase nějakému bojovému umění/sportu či sebeobraně?

Schopnost policisty se bránit, správně používat hmaty, chvaty, údery a kopy nebo vést boj je nesmírně důležitá. Bojově zdatný by měl být každý policista bez ohledu na to, jakou funkci zastává. Vždy se nedá spolehnout, např. v budově, nebo prostranství, kde je velký počet osob, na použití donucovacích prostředků, jakým je například pepřový sprej či užití střelné zbraně a jiné. Je samozřejmostí, že každý policista podstupuje výcvik, ale ten v mnoha ohledech nemusí postačit. Je přínosné, když se policista v době svého osobního volna věnuje nějakému bojovému sportu, bojovému umění či sebeobraně. Problematikou se zabývá tato otázka a odpovědi respondentů jsou zobrazeny v grafu 14.

Graf 14 - Věnování se bojovému umění, bojovému sportu či sebeobraně

Zdroj: vlastní zpracování, 2020

Z výše uvedeného grafu lze konstatovat, že více jak polovina respondentů 52 % (26) nikdy ani neprojevila zájem o bojový sport, bojové umění či sebeobranný systém.

Na variantu „ne“ z dálničního oddělení odpovědělo 22 respondentů. 3 respondenti z odboru dopravy chráněných osob a jeden respondent z odboru ochrany chráněných osob.

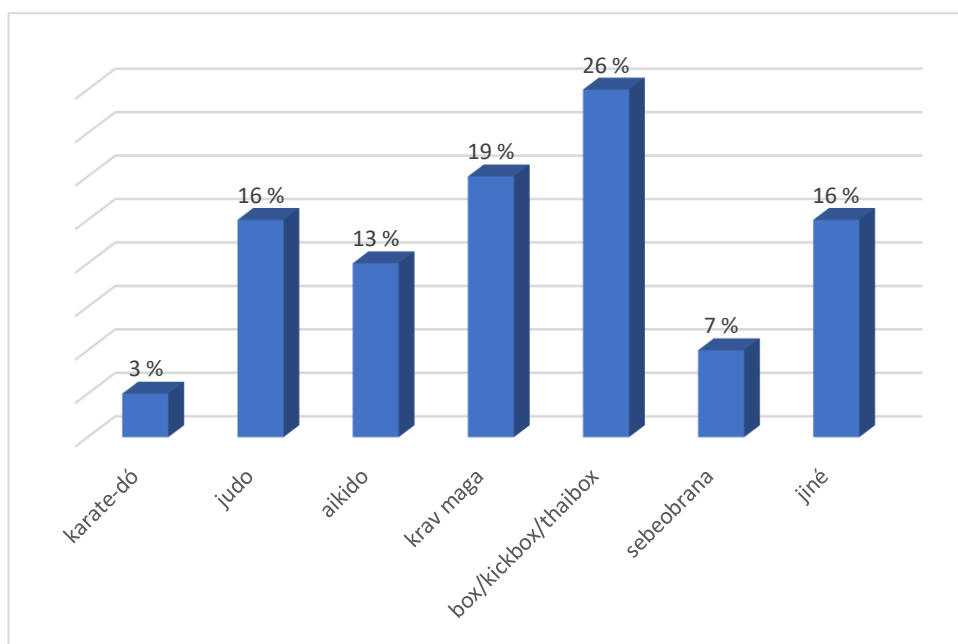
Možnost „věnoval jsem se v minulosti, ale již se nevěnuji“ volilo 28 % (14) respondentů, 2 z dálničního oddělení, 10 z odboru dopravy chráněných osob a 2 z odboru ochrany chráněných osob.

Bojovému sportu, bojovému umění či sebeobraně se momentálně věnuje 20 % (10) respondentů. Z dálničního oddělení 1 respondent. Z odboru dopravy chráněných osob 4 respondenti a z odboru ochrany chráněných osob 5 respondentů.

Otázka č. 15 – Pokud ano, kterému?

Respondenti, kteří v předchozí otázce uvedli možnost „ano“ nebo „věnoval jsem se v minulosti, ale již se nevěnuji“ nyní blíže specifikují, jakým bojovým sportům, bojovým uměním nebo sebeobrannému systému se konkrétně věnují/ věnovali. Graf 15 graficky zobrazuje odpovědi respondentů.

Graf 15 - Jakému bojovému umění/ sportu či sebeobraně se respondenti věnují

Zdroj: vlastní zpracování, 2020

Obdobně jako u otázky č. 13, na tuto otázku neodpovídali všichni respondenti. Tudíž uvedený graf zaznamenává odpovědi pouze 48 % (24) respondentů.

Možnost **box/kickbox/thaibox** uvedlo 26 % (8) respondentů, 2 z odboru ochrany chráněných osob, 5 z odboru dopravy chráněných osob a jeden respondent z dálničního oddělení.

Volbu **krav maga** uvedlo 9 % (6) respondentů, 1 z odboru ochrany chráněných osob, 5 z odboru dopravy chráněných osob a žádný respondent z dálničního oddělení.

Judo volilo 16 % (5) respondentů. Z odboru ochrany chráněných osob žádný respondent, z odboru dopravy chráněných osob 4 respondenti a jeden respondent z dálničního oddělení.

Do volitelné možnosti „jiné“ vepsalo svůj bojový sport nebo bojové umění 16 % (5) respondentů. Z odboru dopravy chráněných osob 3 respondenti, kteří shodně uvedli **musado**. Z odboru ochrany chráněných osob jediný respondent uvedl **wing tsun**. Na dálničním oddělení uvedl jeden respondent **tea-kwon-do**.

Variantu **aikido** uvedlo 13 % (4) respondentů. Všichni respondenti jsou služebně zařazeni na odbor dopravy chráněných osob.

Odpověď **sebeobrana** uvedlo 7 % (2) respondentů. Oba respondenti jsou z odboru ochrany chráněných osob.

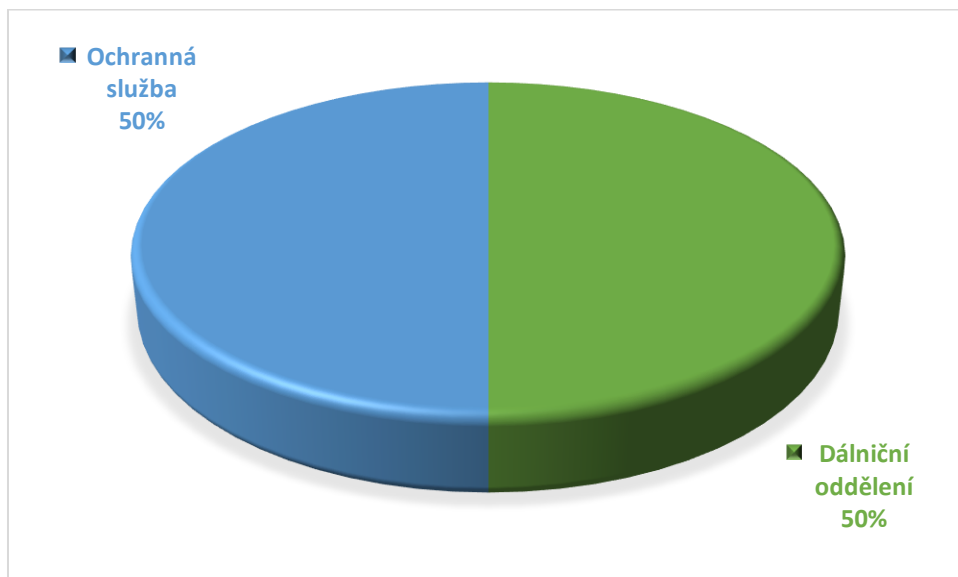
Karate je zastoupeno pouze v jediném případě, a to respondentem z odboru ochrany chráněných osob.

Otázka č. 16 - Můžete se zdokonalovat (fyzicky, bojově) v pracovní době i mimo plánované výcviky?

Pokud se má policista udržovat v dobře fyzické kondici, či se zdokonalovat jinak, např. v oblasti boje, mělo by mu být umožněno, alespoň na pár hodin v průběhu služby za týden se takto realizovat. Dle rozkazu ředitele Krajského ředitelství policie Středočeského kraje č. 124, ze dne 07. listopadu. 2019, který se váže k rozkazu č. 4/1992, má dle článku III. písm. f) bodu 6., vedoucí organizačních článků umožnit svým podřízeným policistům individuální kondiční přípravu v doporučeném rozsahu osm

hodin měsíčně.⁶⁵ Tedy udržování své fyzické kondice. Avšak vedoucí pracovníci (na Krajském ředitelství Policie Středočeského kraje) tuto možnost svým podřízeným neumožňují. Graf 16 zobrazuje možnost se v těchto činnostech zdokonalovat v rámci služby i mimo dobu výcviku.

Graf 16 - Fyzické zdokonalování i v době služby

Zdroj: vlastní zpracování, 2020

Výše uvedený graf uvádí, že 50 % (25) respondentů nemá možnost se v pracovní době, mimo plánovaný výcvik fyzicky či jinak zdokonalovat. Jedná se o 25 respondentů je z dálničního oddělení.

Využití tělocvičny, nebo posilovny s náčiním naopak mohou využít respondenti z odboru dopravy chráněných osob i z odboru ochrany chráněných osob. Tedy 50 % (25) respondentů.

---

⁶⁵ Rozkaz ředitele Krajského ředitelství policie Středočeského kraje č. 124/2019 k zajištění organizace služební přípravy v roce 2020. Praha, 2020

6.4 Vyhodnocení hypotéz a výsledků

H1: Střelecká, bojová a fyzická příprava je na OS kvalitnější a intenzivnější než na DO.

Předpoklad hypotézy H1 byl potvrzen. U střelecké přípravy na Ochranné službě je dle respondentů intenzita i subjektivní hodnocení kvality lepší než v případě odpovědí respondentů na dálničním oddělení.

Bojová příprava je, co se týče intenzity, vyšší na Ochranné službě. Necelá polovina respondentů z dálničního oddělení by však uvítala více výcviků bojové přípravy ročně. V otázce kvality této přípravy je hodnocení obdobné, i zde však mírně převládali kladné odpovědi respondentů z Ochranné služby.

Fyzická příprava se dle odpovědí respondentů více provádí na Ochranné službě a tímto je potvrzena i poslední část této hypotézy.

H2: Policisté na DO ve svém volném čase neprovádí fyzickou přípravu tak často jako policisté na OS.

Hypotéza H2 byla výzkumem potvrzena nejen četností odpovědí, ale i intenzitou četnosti fyzické aktivity prováděné týdně. Na Ochranné službě provádí fyzickou přípravu drtivá většina dotázaných. Naopak téměř polovina respondentů z dálničního oddělení neprovádí žádný druh sportu, který by udržoval jejich fyzickou zdatnost.

H3: Policisté na OS se ve větším množství věnují nebo se věnovali bojovým sportům, uměním nebo sebeobraně.

Stanovená hypotéza H3 byla potvrzena. Bojovému sportu, umění či sebeobraně se z Ochranné služby stále věnuje 36 % z nich a 48 % se jim věnovalo v minulosti. Dalším důležitým faktorem je, že téměř třetina z nich se věnuje nebo věnovala více jak jednomu bojovému sportu, umění nebo sebeobraně. Co dále potvrzuje tuto hypotézu je fakt, že na dálničním oddělení se z celkových 25 respondentů věnuje nebo věnovalo těmto sportům, uměním či sebeobraně pouze 12 % z nich.

6.5 Komparace a zhodnocení

V předchozích podkapitolách a v dotazníkovém šetření byl nastíněn systém a intenzita prováděného výcviku. Bez větší námahy je patrné, že výcviky jsou absolutně rozdílné, až na výjimky, a to ze všech úhlů pohledu. Hlavní rozdíl připisují tomu, že nároky k přijetí k Policii ČR jsou v postupu času snižovány. Oproti tomu nároky na policisty, kteří chtějí sloužit nebo již slouží u specializovaných složek, například jako osobní ochránce u Ochranné služby si svou úroveň drží. Další rozdílem je čas, který je věnován výcviku a který tomuto výcviku věnovat lze.

Na základních člancích Policie ČR je prioritou, aby byl policista viděn na ulicích popř. silnicích a působil preventivně na občany a okolí. Velmi malé intenzitě výcviku nasvědčuje i personální stav Policie. Na základních útvech (člancích) jsou evidovány největší podstavy policistů. Pro vedoucí základních útvarů je mnohdy těžké sestavit hlídky, natož plánovat policisty na výcvik. Policista je v současné době „nedostatkovým zbožím“. V neposlední řadě je tu otázka výkonnosti policisty. Jen málokterý policista se ve svém volnu snaží udržovat dobrou fyzickou kondici, nejen cvičením či bojovým uměním nebo sportem, popřípadě jinou sportovní aktivitou. Proto můžeme čím dál častěji vidět obézní, či pohybově nemotorné policisty, kteří na Policii jako takovou nevrhají příliš dobrý pohled a v očích občanů snižují kredit Policie jako takové.

Pro přijetí na většinu specializovaných útvarů je nutno se přihlásit do výběrového řízení. V těchto výběrových řízeních se prověřují různé propozice a osobnostní rysy uchazeče. Většinou se jedná o psychologické vyšetření, fyzické testy, osobní pohovor a popř. prokázání dovednosti ve specializované činnosti. Velitelé těchto útvarů si tedy své budoucí kolegy mohou vybírat na základně poznatků z výběrového řízení. Proto na pozici osobního ochránce nebo řidiče ochránce mohou a jsou kladeny daleko větší nároky jak po psychické stránce, tak po stránce fyzické. Důkazem je například absolvování týdenního intenzivního soustředění k prověření těchto schopností, tzv. „pekelného týdne“ při výběrovém řízení. Policista, který má zájem vykonávat svou činnost u specializovaného útvaru, nebo je již u něj zařazen, je této činnosti oddán a věnuje jí maximum svého úsilí. Toto dokazuje neustálým udržováním či zvyšováním své fyzické kondice, schopnosti bojovat a ochraňovat, průběžným vzděláváním sama sebe a maximální profesionalitou při výkonu služby.

Závěr

Stanovený hlavní cíl bakalářské práce byl naplněn analýzou a syntézou intenzity a systému bojové přípravy na stanovených článcích Policie ČR, tedy na dálničném oddělení Mirošovice a na specializovaném článku Ochranné služby Policie České republiky, resp. na odboru dopravy chráněných osob a odboru ochrany chráněných osob. Analýza byla zpracována na základě odpovědí respondentů v dotazníkovém šetření. Zároveň byly stanoveny tři hypotézy, které byly výzkumem potvrzeny.

Vedlejší cíl práce byl rovněž naplněn, a to sumarizací jednotlivých teoretických základů. Byly vymezeny základní pojmy a pět vybraných bojových umění/sportů či sebeobránných stylů, jejichž prvky se objevují ve výcviku policistů. Dále teoretická část práce nastínila historický průřez výcviku na území České republiky od dob četnictva po současnost.

Závěrem bakalářské práce se v závislosti na výsledcích výzkumu nelze nezamyslet nad tím, že za poslední roky výrazně klesají nároky pro přijetí nových policistů k Policii ČR. Po vzniku samostatné České republiky byly při přijetí k Policii v oblasti fyzických testů mnohem vyšší nároky. Když pomineme nutnost tehdy povinné vojenské služby, která již dnes neexistuje, tak ve fyzických testech bylo nutno splnit 6 jednotlivých disciplín: „běh na 12 minut, člunkový běh, sestavu s tyčí, kliky (vzpor ležmo), sed-leh v čase dvou minut a plavání volným stylem na 100 metrů“. Postupem času se testy měnily a zmírňovaly až do dnešní podoby, kdy pro přijetí je nutné splnit pouze 4 dílčí disciplíny: „člunkový běh, kliky (vzpor ležmo), celomotorický test a běh na 1000 metrů“. Bohužel i přes tento fakt, kdy se fyzická náročnost pro přijetí k Policii snižuje a všichni uchazeči znají podmínky k přijetí, je nepočítaně uchazečů, kteří i na poněkolkáté dané podmínky fyzických testů nesplní.

Vyvstává tedy otázka, co je příčinou těchto neúspěchů? Pravděpodobně bychom měli začít již na základních či mateřských školách u tělesné výchovy, resp. výchovy rodičů. Úroveň tělesné výchovy je většinou nedostatečná. Autor se domnívá, že to není jen vinou vyučujících, ale především samotných žáků a jejich rodičů, kteří je záměrně z hodin tělesné výchovy omlouvají. Neméně důležitým faktorem je již dnes všudypřítomný internet a technologie ve smyslu chytrých telefonu, tabletů, počítačů nebo televizí. Mládež raději tráví čas na internetu než sportem.

Inspirací pro Českou republiku by mohlo být např. Japonsko, kde je na základních školách v rámci tělesné výchovy vyučované judo. Nemusí se jednat konkrétně o judo, ale o jakékoliv bojové umění, které svým studentům předává jistý smysl pro disciplínu a řád a tím prohlubuje jejich fyzickou zdatnost. Do budoucna by tito studenti měli snazší přístup a uplatnění nejen u Policie ČR, ale i u ostatních bezpečnostních složek.

Seznam použitých zdrojů

Literární zdroje

1. BITTNER, R. *Příprava k použití donucovacích prostředků*. Praha: Policejní prezidium České republiky, 2009.
2. BUTCHER, A. *Džudo: průvodce bojovým uměním*. Praha: Ottovo nakladatelství, 2009. 96 s. ISBN 978-80-7360-579-7.
3. DUŠEK, J. *Metodika pro tvorbu bakalářských prací VŠERS*. České Budějovice: Vysoká škola evropských a regionálních studií, 2020. 65 s.
4. FOJTÍK, I. *Aikidó - cesta harmonie*. Praha: Naše vojsko, 1993. Mozaika (Naše vojsko). 108 s. ISBN 80-206-0372-7.
5. FOJTÍK, I. *Džúdó, karatedó, aikidó, sebeobrana*. Praha: NS Svoboda, 1998. Edice metodických textů pro školní i mimoškolní tělesnou výchovu a sport 11-15letých žáků. 56 s. ISBN 80-205-0556-3.
6. MACEK, P. *Dějiny policie a četnictva II*. Přeložil Lubomír UHLÍŘ. Praha: Police History, 1999. 230 s. ISBN 8090267009.
7. MACEK, P., UHLÍŘ L. *Dějiny policie a četnictva IV*. Praha: Police history, 2011. 291 s. ISBN 978-80-86477-55-8.
8. MAŇÁK, Z., NOVOTNÝ R. *Výcvik boje zblízka: Musado MCS - 1. stupně*. Brno: Vojenská akademie, 1994. 74 s.
9. MILLER, R., KANE A, L. *Přiměřená sebeobrana: efektivní rozhodování v násilné situaci*. Přeložil Jan KADLEC. Praha: Mladá fronta, 2018. 288 s. ISBN 978-80-204-5038-8.
10. NÁCHODSKÝ, Z. *Racionální obrana a útok ve služební činnosti příslušníků SNB*. Praha: Naše vojsko, 1984. 157 s.
11. PAVELKA, R., STICH J. *Multimediální učebnice úpolových sportů* [online]. Praha: Univerzita Karlova v Praze, Fakulta tělesné výchovy a sportu, 2014 [cit. 2020-12-04]. ISBN 978-80-87647-10-3. Dostupné z: <https://ftvs.cuni.cz/FTVS-883.html>
12. SDE-OR, I. YANILOV, E. *Krav Maga: umění čelit ozbrojenému útočníkovi : moderní, jednoduchý avšak razantní a efektivní izraelský systém sebeobrany a praktického bojového nácviku, prověřený ve střetnutích, nesvázaný středověkými rity a formami*. Vyd. 1. v Našem vojsku. Přeložil Josef GRUBHOFFER. Praha: Naše vojsko, 2003. 246 s. ISBN 8020606890.

13. SMIT, S. *Karate: průvodce bojovým uměním*. Praha: Ottovo nakladatelství, 2009. 96 s. ISBN 978-80-7360-609-1.
14. STRNAD, K. *Karate: cesta k prvnímu danu : Shotokan ryu : techniky, sestavy, zápas, příprava na zkoušky*. Praha: Grada, 2008. 190 s. ISBN 978-80-247-1932-0.
15. Václavek, E. *Policejní hmaty*. Olomouc : Vlastním nákladem, 1927.

Elektronické zdroje

1. Co je tradiční karate. Tradiční karate-bojové umění jako cesta vnitřního sebepoznání [online]. Zlín: Česká asociace tradičního karate, 2016 [cit. 2020-01-04]. Dostupné z WWW: <https://www.karate.cz/tradicni-karate/>
2. Historie juda. *Český svaz Judo* [online]. Praha: Český svaz Judo, 2018 [cit. 2020-11-12]. Dostupné z WWW: <https://www.czechjudo.org/historie-juda>
3. Historie jujutsu v Čechách. *Bojovky* [online]. Rožtoky: Bojovky, 2017 [cit. 2020-12-10]. Dostupné z WWW: <http://bojovky.info/jujutsu/468-historie-jujutsu-v-cechach-2-2>
4. Historie. *KRAV MAGA DEFENSIVE TECTICS SYSTEM* [online]. Praha: KRAV MAGA IKMF CZ, 2011 [cit. 2020-12-25]. Dostupné z WWW: <https://www.kravmaga.cz/historie/>
5. Historie policie a četnictva. *Muzeum Policie ČR* [online]. Praha: Policie ČR, 2020 [cit. 2020-11-11]. Dostupné z WWW: <https://www.policie.cz/clanek/historie-policie-a-cetnictva.aspx?q=Y2hudW09MQ%3d%3d>
6. Charakteristika a definice sebeobrany. *Inovace SEBS a ASEBS Inovace bakalářského studijného oboru Speciální edukace bezpečnostních složek a navazujícího magisterského studijního oboru Aplikovaná sportovní edukace bezpečnostních složek* [online]. Brno: Fakulta sportovních studií Masarykovy univerzity, 2013 [cit. 2020-11-14]. Dostupné z WWW: <https://www.fsps.muni.cz/inovace-SEBS-ASEBS/elearning/sebeobrana/charakteristika>
7. KODYM, M. Česká asociace aikidó I-III (Aikidó 97/1,2,3). *Česká asociace aikidó* [online]. Česká asociace aikidó, 2020 [cit. 2020-12-16]. Dostupné z WWW: <https://aikikai.cz/texty/clanky/historie-mezinarodni-politika/kodym-m-ceska-asociace-aikido-i-iii-aikido-97123/>
8. Krav Maga. *Bojové Sporty* [online]. Praha: Bojové sporty.cz, 2009 [cit. 2020-12-22]. Dostupné z WWW: http://www.bojovesporty.cz/styly/krav_maga

9. Musado. *Bojové Sporty* [online]. Praha: Bojovésporty.cz, 2010 [cit. 2021-01-08]. Dostupné z WWW: <http://www.bojovesporty.cz/styly/musado>
10. Názvosloví judo. *Český svaz Judo* [online]. Praha: Český svaz Judo, 2018 [cit. 2020-11-25]. Dostupné z WWW: <http://www.czechjudo.org/lexikon-juda-nazvoslovi-juda>
11. Policii ČR. *20 let Policie České republiky* [online]. Praha: Policie ČR, 2011 [cit. 2021-01-12]. Dostupné z WWW: <https://www.policie.cz/clanek/20-let-policie-ceske-republiky.aspx>
12. *Rozkaz ministra Národní bezpečnosti*. In: . Praha: ČSSR, 1952, ročník 1952, číslo 4 Dostupné také z WWW: https://www.ibadatelna.cz/data/pdf/badatelna/1952/RMNB_1952_4.pdf
13. Sbor národní bezpečnosti. *Ibadatelna.cz* [online]. Praha: Centrum pro dokumentaci totalitních režimů, 2019 [cit. 2020-01-01]. Dostupné z WWW: <https://www.ibadatelna.cz/cs/slovník/sbor-narodni-bezpecnosti>
14. Teorie bojových umění. Inovace SEBS a ASEBS Inovace bakalářského studijného oboru Speciální edukace bezpečnostních složek a navazujícího magisterského studijního oboru Aplikovaná sportovní edukace bezpečnostních složek [online]. Brno: Fakulta sportovních studií Masarykovy univerzity, 2013 [cit. 2021-01-08]. Dostupné z WWW: <http://www.fsps.muni.cz/inovace-SEBS-ASEBS/elearning/bojova-umeni/teorie-bojovych-umeni>
15. Traditional MUSADO. *MUSADO „CESTA VÁLEČNÍKA“* [online]. Praha: MUSADO-CZ-WMA, 2020 [cit. 2021-01-08]. Dostupné z WWW: <https://tm.musadocz.cz>
16. *WORLD MUSADO ASSOCIATION* [online]. Praha: World Musado Association (WMA), 2020 [cit. 2021-01-08]. Dostupné z WWW: <https://www.musadocz.cz/>

Legislativní dokumenty

1. ČESKO. Zákon č. 273 ze dne 17. července 2008 o Policii České republiky. In *Sbírka zákonů České republiky*. 2008, částka 91. Dostupné z WWW: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2008-273>
2. ČESKOSLOVENSKO. Zákon č. 40 ze dne 24. dubna 1974 o Sboru národní bezpečnosti. In *Sbírka zákonů Československé republiky*. 1974, částka 6. Dostupné z WWW: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1974-40>

3. ČESKOSLOVENSKO. Zákon č. 286 ze dne 21 prosince 1948 o národní bezpečnosti. In *Sbírka zákonů Československé socialistické republiky*. 1974, částka 104. Dostupné z WWW: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1948-286>
4. ČESKOSLOVENSKO. Zákon č. 299 ze dne 14. dubna 1920 o Četnictvu. In *Sbírka zákonů Československé socialistické republiky*. 1920, částka 056. Dostupné z WWW: <https://www.beck-online.cz/bo/chapterview-ocument.seam?documentId=onrf6mjzgiyf6mrzhewta>
5. ČESKOSLOVENSKO. Zákon české národní rady č. 283 ze dne 21. června 1991 o Policii České republiky. In *Sbírka zákonů České a slovenské federativní republiky*. 1991, částka 51. Dostupné z WWW: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1991-283>
6. Metodický materiál ze sebeobrany, tělesné přípravy a střelby I., II. Praha: Policejní ředitelství Policie ČR, 1991.
7. Metodický materiál ze sebeobrany, tělesné přípravy a střelby III. Praha: Policejní ředitelství Policie ČR, 1992.
8. Rozkaz ředitele Ochranné služby Policie České republiky č. 4/2020 o služební přípravě příslušníků útvaru v roce 2020. Praha, 2020.
9. Rozkaz ředitele Krajského ředitelství policie Středočeského kraje č. 124/2019 k zajištění organizace služební přípravy v roce 2020. Praha, 2020

Ostatní zdroje

Kromě výše uvedených zdrojů byly při zpracování bakalářské práce využity následující materiály:

1. Služební předpis ČS. branné moci č. Vo-1 b/1923, Šerm bodákem. Československo, 1923.
2. Služební předpis ČS. četnictva č. 9/1933, Šerm šavlí. Československo, 1933.

Seznam zkratek

DO – Dálniční oddělení Mirošovice

H – Hypotéza

ODCHO – Odbor dopravy chráněných osob (speciální útvar Ochranné služby Policie České republiky)

OOCHO – Odbor ochrany chráněných osob (speciální útvar speciální útvar Ochranné služby Policie České republiky)

OS – Ochranná služba Policie České republiky

MSC – Military combat systém – vyučovaný MUDADO styl

PČR – Policie České republiky

SNB – Sbor národní bezpečnosti

URNA – Útvar rychlého nasazení – speciální útvar Policie ČR

VIP – Very important person (velmi důležitá osoba)

ZOP – Základní odborná příprava pro příslušníky Policie ČR

Seznam tabulek a grafů

Seznam obrázků:

Obrázek 1 - Schéma výcviku přípravy-Bittner.....	34
--	----

Seznam tabulek:

Tabulka 1 - Pohlaví respondentů	41
---------------------------------------	----

Seznam grafů:

Graf 1 - Věkové rozmezí respondentů	42
Graf 2 - Rozdělení respondentů dle útvaru a oddělení	43
Graf 3 - Tarifní třída respondentů.....	44
Graf 4 - Fyzická způsobilost respondentů.....	45
Graf 5 - Četnost střelecké přípravy.....	46
Graf 6 - Kvalita střelecké přípravy	47
Graf 7 - Četnost bojové přípravy.....	48
Graf 8 - Názor respondenta na četnost bojové přípravy	50
Graf 9 - Kvalita bojové přípravy	51
Graf 10 - Četnost fyzické přípravy	52
Graf 11 - Četnost fyzické přípravy, kterou provádí respondent sám.....	53
Graf 12 - Fyzická příprava – rozdělení dle zařazení.....	54
Graf 13 - Jakému sportu se respondent přednostně věnuje.....	55
Graf 14 - Věnování se bojovému umění, bojovému sportu či sebeobraně	56
Graf 15 - Jakému bojovému umění/ sportu či sebeobraně se respondenti věnují	57
Graf 16 - Fyzické zdokonalování i v době služby	59

Dotazníkové šetření

Vážení respondenti,

jmenuji se Jan Brýl a jsem studentem 3. ročníku Vysoké školy evropských a regionálních studií v Příbrami. Tímto Vás prosím o vyplnění dotazníku, který je součástí mé bakalářské práce a je součástí mého výzkumu. Dotazník je zcela anonymní a obsahuje 16 otázek. Vyplnění dotazníku Vám zabere cca 5 minut. Vhodnou odpověď prosím označte, resp. napište Vaši odpověď. V případě, že je možno na otázku odpovědět více odpověďmi, najdete tuto informaci u dané otázky. Předem děkuji za Váš čas a ochotu.

1. Pohlaví?

- Muž
- Žena

2. Věk?

- 18-25 let
- 26-35 let
- 36-45 let
- 46-65 let

3. Vaše zařazení (útvár, oddělení)?

.....

4. Do jaké tarifní třídy (TT) spadáte? Prosím doplňte číslo:

(např. praporečák = 5TT)

.....TT

5. Do jaké skupiny fyzické způsobilosti spadáte?

- 1. skupina
- 2. skupina
- 3. skupina
- 4. skupina

6. Kolikrát v kalendářním roce absolvujete střeleckou přípravu?

- 1-3x
- 4-6x
- 6-8x
- 9x a více

7. Domníváte se, že je kvalita střelecké přípravy dostatečná?

- rozhodně ano
- spíše ano
- spíše ne
- rozhodně ne
- nedokážu určit

8. Kolikrát v kalendářním roce absolvujete bojovou přípravu (donucovány)?

- 1-3x
- 4-6x
- 7-10x
- 11x a více

9. Kolik výcviků bojové přípravy (donucovány) v kalendářním roce by bylo adekvátní pro výkon služby, dle Vašeho názoru? (na Vašem útvaru)

- 1-3x
- 4-6x
- 7-10x
- 11x a více

10. Domníváte se, že je kvalita bojové přípravy (donucováků) dostatečná?

- rozhodně ano
- spíše ano
- spíše ne
- rozhodně ne
- nedokážu určit

11. Kolikrát v kalendářním roce v rámci výcviku absolvujete fyzickou přípravu (běh, posilování)?

- 1-3x
- 4-6x
- 7-10x
- 11x a více

12. Kolikrát týdně provádíte fyzickou přípravu sám?

- vůbec (pokud vyberete tuto odpověď, přeskočte otázku č 13.)
- 1-2x
- 3-5x
- 6x a více

13. Uveďte prosím, čemu se přednostně věnujete. (možnost více odpovědí)

- kardio
- běh
- posilování
- strečink
- jóga
- jiné .....

14. Věnujete se ve svém volném čase nějakému bojovému umění/sportu či sebeobraně?

- ano
- ne
- věnoval jsem se v minulosti, ale již nevěnuji

15. Pokud ano, kterému? (možnost více odpovědí)

- karate-dó
- judo
- aikido
- krav maga
- box/kickbox/thaibox
- sebeobrana
- jiné .....

16. Můžete se zdokonalovat (fyzicky, bojově) v pracovní době i mimo plánované výcviky?

- ano, mám možnost využívat posilovnu s náčiním
- ano, mám možnost využití tělocvičny
- ne, nemám možnost

Děkuji za Váš čas a vyplnění dotazníku.